

STRAN
12

Zaradi kravate skoraj ob medaljo

STRAN
7

Kaj se je zgodilo s Fredijem?

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

NE ZAMUDITE!

6. SEPTEMBRA
PRILOGA
MOSOVA
PETICA

Št. 68/Leto 66/Celje, 30. avgust 2011/Cena 1,10 EUR

novitednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

V Celju je gorelo, hrumelo, toda grad ni klonil!

Z mečevanjem, s topovi in še kakšno srednjeveško metodo so se organizatorji odlične prireditve spravili nad grad. Mogoče nam kakšen srednjeveški prijem, predvsem v duhu viteštva, pride prav tudi na vročo politično jesen.

STRAN
9

Foto: TimE

Šola pred vrati, denarnice prazne, starši pa z odvetniki!

STRANI
2-3

Takole so vabili občestni plakati k cenejšim nakupom šolskih potrebščin.

Na Kozjanski domačiji po dobjansko

STRAN
15

REKREACIJA

Bi leteli kot ptica?

STRAN
10

Rabljeno ali novo, samo, da je pravo!

Vstop v šolo je po navadi tudi finančni stres. Učbeniki, delovni zvezki in ostali pripomočki so dragi, poleg tega se zahtevani učbeniki tako hitro spreminjajo, da največkrat ne morejo počakati na naslednjega otroka v družini. Velika gneča v knjižarni Antika, kjer edini v Celju prodajajo rabljene učbenike in delovne zvezke, pa kaže, da starši raje kupijo rabljeno knjigo, če je le uvrščena na seznam obveznega učnega gradiva.

V Antiki že dvajset let prodajajo rabljene in tudi nove učbenike in delovne zvezke. Kot pravi direktor knjižarne Božidar Mulej, se v zadnjih letih pozna, da imajo v osnovnih šolah učbeniške sklade, zato osnovnošolcem večinoma prodajajo delovne zvezke. Tu pa so razlike med stroški lahko zelo velike. Delovni zvezki niso več obvezni, učitelji se sami odločijo ali jih bodo v šoli uporabljali ali ne.

Draga gimnazija

Starši osnovnošolcev lahko že z učbeniški skladi precej privarčujejo, medtem ko je pri srednjih šolah stvar drugačna. Nekatere strokovne šole in redke gimnazije sicer imajo učbeniške sklade, vendar morajo starši kljub temu kupiti učbenike za tiste predmete, ki jih bodo dijaki potrebovali za maturo. Tako

so učbeniki, Mulej je dal primer za gimnazijo, precej dragi. V povprečju komplet novih učbenikov stane od 250 do 300 evrov, komplet rabljenih pa od 150 do 200 evrov.

Težave se pojavljajo tudi zato, ker se gimnazijski programi prenavljajo in s tem se spreminjajo tudi zahteve po učbenikih. »Letos imamo samo za biologijo za gimnazije pet različnih učbenikov. Prava mala znanost je, da dijaku prodaš prave učbenike,« razlaga Mulej. Pravi, da se kar bojijo, kako bo v knjižarni septembra, ko se bodo šole dokončno odločile, katere učbenike bodo dijaki uporabljali. »Letos je problem pri psihologiji. Eni lahko uporabljajo še staro, eni pa novo knjigo. Ne vemo pa, če bo res tako. Nova knjiga je namreč že razprodana, po-

natis bo šele v sredini ali drugi polovici septembra, tako da se lahko zgodi, da se bodo profesorji odločili, da bodo uporabljali staro,« pojasnjuje Mulej.

Kupujte v knjigarnah!

Mulej pravi, da so prav poseben primer starši dijakov prvih letnikov srednjih šol. Že junija, ko se dijaki vpišejo, gredo s seznamami v knjižarne. Na seznamu, kjer so tudi knjige, ki jih dijak še ne potrebuje (ali jih sploh ne bo nikoli), obkrožijo vse, ker so tega navajeni iz osnovnih šol. In tako kupijo vse. Dodatna težava so prodajalci, ki učbenike prodajajo samo poleti. »To je njihov posel za dva meseca počitnic. Delajo sezname, na katerih je čuda stvari. Na žalost pa ti sezname niso vedno usklajeni s šolskimi,« opozarja Mulej. Staršem svetuje, da naj raje kupujejo

v knjigarnah, saj knjigarnarji celo leto prodajajo knjige.

Konkretno v Antiki z nekaterimi šolami skupaj delajo sezname, sodelujejo tudi s posameznimi profesorji. Poleg tega bodo starši v knjižarni z računom knjige

lahko zamenjali, kar pri posameznih prodajalcih ni možno. Kljub temu starši vedno manj kupujejo v knjigarnah. Določene stvari lahko dobijo tudi v papirnicah, predvsem delovne zvezke.

Prodaš - kupiš

Poleg Antike, starši rabljene učbenike velikokrat kupujejo tudi na sejmih, ki jih organizirajo šole, in po internetu. Tako kupovanje je sicer tvegano, ker učbenika ne vidijo. Lahko je ves popisan, denarja pa seveda ne dobijo nazaj.

Učbenike, ki jih učenci in dijaki ne potrebujejo več, lahko v Antiki tudi prodajo. Nenapisano pravilo glede cene so tretjine, razlaga Mulej: »Tretjino dobi prodajalec, tretjino kupec, tretjino pa

mi.« Vsak star učbenik posebej ocenijo glede na vrednost novega. Tisti, ki ga proda, dobi od 30 do 40 odstotkov vrednosti, če je učbenik lepo ohranjen, pa polovico. Za primer navaja Mulej: »Novo berilo stane 21 evrov, rabljeno stane od 10 do 16 evrov ali pa 17 evrov, ki je kot novo, ker ga je nekdo napačno kupil in ga ne rabi več.« Čeprav na prvi pogled razlike niso velike, morda le štiri evre, je pri desetih učbenikih to vsaj 40 evrov, nekateri rabljeni učbeniki so namreč še cenejši.

Stari učbeniki, ki jih nikjer več ne uporabljajo, končajo v smeteh. Star papir. Učbeniki danes zastarijo že v največ treh letih.

ŠPELA KURALT
Foto: GrupA

Delovni zvezki so zgodba zase

Prodajalec v papirnici ne more vedeti ali je nek delovni zvezek pravi ali ne, saj se drži le seznama, dodaja Mulej: »V osnovni šoli so trije delovni zvezki za slovenski jezik z enakim naslovom. Kaj prodati? Slike so enake.« Mulej priznava, da imajo s tem tudi sami knjigarnarji včasih težave, da pa vsaj poznajo vse te založniške »štose«. Tudi zato je bilo letos tako veliko govora o novih učbenikih. »Ministrstvo želi učbeniške sklade obdržati, založniki bi pa seveda najraje vsako leto zamenjali vse. Pravijo, da naj bi bili učbeniki zastojni, vendar je to demagogija. To razlagajo vsako leto. Naslednjega maja se bomo spet pogovarjali o teh problemih, sprememb pa ne bo,« brez optimizma razlaga Mulej.

facebook

Anketa

Na Facebooku v skupini BRALCI NOVEGA TEDNIKA smo vas vprašali:

Kako se je nabava šolskih potrebščin »dotaknila« vašega družinskega proračuna?

Odgovori se gibljejo v razponu od 150 do 500 evrov. Bolj zgovorni pa so bili še naslednji obiskovalci:

Brigita: »Porabili smo 150 evrov. Vse razen delovnih zvezkov smo kupili v BiH. V strošek pa seveda ni zajet nakup nove šolske torbe.«

Mojca: »200 evrov za vsakega šolarja posebej (in to samo najnujnejše zadeve), brez torb, ker bomo imeli še kar lanske!«

Romana: »Manj kot 100 evrov za 2. razred, torba, peresnica in podobno nam je ostalo od lani, manjkajo pa nam še zdravstveni pripomočki: očala, zamenljivi del slušnega aparata. Vse to bo 500 evrov in več.«

Simona: »Kakšnih 400 evrov smo porabili za 2. in 7. razred. Kupili smo vse potrebščine, razen učbenikov, in pa še eno šolsko torbo, druga je še uporabna.«

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
			
13	27	15	26
16	28	17	27

»Od stroškov se mi bo zmešalo«

S šestčlansko družino smo kupovali šolske potrebščine za dva šolarja

Odgovor, koliko v resnici stanejo učbeniki s pripadajočimi delovnimi zvezki zaradi različnega predpisanega gradiva, ni povsem enomen. Obiskali smo eno od družin, za katere je prihajajoči mesec med najbolj stresnimi v letu. Prvega septembra bodo najstarejšo deklico pospremili v prvi letnik srednje, sina pa v četrti razred osnove šole. Najmlajša dva sta še v vrtcu.

Mama iz svoje torbice nabira račune. Zlaga jih na mizo pred seboj in zdi se, da jih kar ne zmanjka. Prvorojenka bo čez nekaj dni začela obiskovati srednjo zdravstveno šolo v Celju. »Seznam gradiva in učbenikov je bil kar dolg, na srečo pa nam je starejša dijakinja svetovala, kaj je nujno treba kupiti, kaj lahko še počaka in kaj je stran vržen denar. Nekaj stvari nam je tudi posodila, tako da smo prihranili približno 30 evrov. Vseeno

so učbeniki in obvezno gradivo znesli 126 evrov,« pokaže račun sogovornica. Tudi 25 evrov za anatomski atlas bodo zaenkrat še prihranili. »Sposodila si ga bo v knjižnici, če bo sila, ga še vedno lahko kupimo.« Učbeniški sklad precej ublaži stroške, vendar prispevek še vedno znesse 34 evrov. 77 evrov stane mesečna avtobusna vozovnica, pet dijaška izkaznica. Nekaj bo stala tudi obleka za šolsko prakso. Zvezki in ostale potrebščine so stali približno

50 evrov. »Zvezke sva kupili dokaj kvalitetne, na modne potiske in blagovne znamke sva večinoma pozabili. Za novo šolsko torbo je deklica pred leti sama prihranila takrat astronomskega stotaka, vendar se je izkazala za dober nakup. Potem ko sem jo oprala, je kot nova. Mislim, da bo zdržala do konca,« prvo

ekspedicijo v knjižarno in papirnico komentira mama.

Petsto evrov brez obleke in obutve

Obvezna septembrska oprema za četrtošolca je nekoliko cenejša. A ne veliko. Gradivo in učbeniki skupaj znesejo 95 evrov. Učbeniški

sklad jih bo stal 27 evrov, zvezki in ostale potrebščine 46. Učbenik za glasbo si bodo sposodili in prihranili 15 evrov. Da bi lahko kakšno knjigo podedoval za sestro, je po sedmih letih povsem utopično pričakovati. Vse je namreč prenovljeno, ponatisnjeno, za to je staro neuporabno. Fant trenira še

Ministrstvo za šolstvo in šport je v preteklem šolskem letu naredilo podrobno statistiko, za letos naj bi bile cene učbenikov in delovnih zvezkov višje od pet do sedem odstotkov. Ob tem so trg slovenskih učbenikov in gradiva označili s petkrat P; preobsežen, prezahteven, predrag, preštevilen in pretežak. Povprečna cena delovnega zvezka znaša tako dobrih 12 evrov, učbenika dobrih 16. Za posamezen šolski predmet v povprečju obstaja šest različnih učbenikov in sedem delovnih zvezkov. Tako naštejemo kar 640 različnih učnih gradiv in 503 učbenike. Izbira je tako odvisna od razreda, šole, učitelja in jasno od soglasja pristojnega ministrstva. Učbeniki in delovni zvezki za prvošolca stanejo približno sto evrov, v višjih razredih tudi dvakrat, trikrat toliko.

nogomet, kar brez opreme stane 25 evrov na mesec. Ko vse skupaj seštejemo, dobimo pod črto 515 evrov. In to s kolikor je le mogoče okleščanim seznamom nujno potrebnega, se razume. Pri tem se obleke in obutve za dva šolarja in dva vrtčevska otroka nismo niti dotaknili. Kako družina z 241 evri mesečnega dohodka na družinskega člana to zmore? »Z eno besedo težko. Na srečo plačevanje učbenikov omogočijo na obroke, tako da ni vse naenkrat. Tudi nezgodno zavarovanje za otroke imamo tako urejeno, da se strošek razdeli čez leto.« Upravičeni so sicer do otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in otroka tudi do subvencionirane malice. A kljub vsemu september ostaja finančno najtežji mesec, od katerega si vsako leto dolgo ne opomorejo.

SAŠKA T. OCVIRK

Ko starši »branijo« učence z odvetniki

»Ko je prvi odvetnik učitelju zagrozil s tožbo, bi nekdo v državi moral to odločno ustaviti,« je prepričana Marijana Kolenko

O tem, kakšna je danes naša šola, kako dobra ali slaba je v resnici oziroma kakšna bi morala biti, smo razmišljali z ravnateljico celjske Osnovne šole Lava Marijano Kolenko, ki je razmere v šolstvu spoznavala kot učiteljica v razredu, skozi delo šolske svetovalne službe in zadnjih šest let kot ravnateljica. Hkrati kot predavateljica na Mednarodni fakulteti za družbene in poslovne študije v Celju pozna tudi nadaljnje stopnje izobraževalnega sistema v državi.

»Smo toliko avtonomni, da lahko po svojih najboljših močeh otroku pomagamo oblikovati tudi njegovo osebnost. Otroci se učijo vstopati v nove zveze, vloga učitelja in šole ni več le to, da jim posreduje znanje. Informacij je toliko, kot jih še nikoli ni bilo. Otroke je treba navaditi na odgovornost, na osnovni red, da bodo lahko osvajali znanje, sprejeti morajo pravila, ki veljajo zato, da se v razredu lahko izvaja kakovosten pouk. Otroke je treba naučiti – učiti se. In tu mislim, da je naša šola šibka,« začne Marijana Kolenko.

Septembra bodo zlasti učence prvih, četrtil in sedmih razredov pričakali prenovljeni učni načrti. »Ob uvedbi teh sem pričakovala, da bodo bolj okleščeni balasta. Zelo pa pozdravljam poudarjeno bralno opismenjevanje, otroci namreč imajo težave z branjem oziroma razumevanjem prebranega, kar pa je tudi pogoj, da se sploh lahko dobro učijo.« Tu pa je zdaj na potezi avtonomija učitelja. »Poiskati mora vse načine, kako to doseči. Ampak tako, da otroka ne bo ukalupil. Zdaj dobivamo končno tudi zakrožene cilje, kaj učenec pri posameznem predmetu mora osvojiti, kaj je tisto, kar mora res znati.«

Bodo učitelji izkoristili avtonomijo?

V šoli so si dolga leta želeli več avtonomije, učitelji jo zdaj tudi dejansko dobivajo. Pa so pripravljeni nanjo? »Veliko pedagoških konferenc na to temo smo imeli. Učitelji so se na spremembe odzvali pozitivno. Zavedati pa se morajo, da z avtonomijo prevzameš tudi vso odgovornost, da boš z učencem dosegel tisto, kar učni načrti zahtevajo,« opozarja Kolenko.

»Vprašanje je, ali so res vsi učitelji dovolj usposobljeni, ali se vsi zavedajo, da se morajo dodatno izobraževati, iskati nove rešitve. In vseh nas je velika odgovornost. Da bi učitelji ostali prepuščeni sami sebi, se ni bati. Nekaj se bo naredilo znotraj šole, lahko se obrnemo tudi na strokovne službe.« Slaba popotnica pa je okrožnica, ki so jo z ministrstva prejeli sredi julija, in s katero so ukinjena sredstva za izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev ter za nova učna sredstva. »Treba je varčevati, a bojim se, da prav na tem segmentu varčevanje ni pametno. Kar naprej govorimo o vseživljenjskem učenju, a za

to je treba zagotoviti pogoje in človeka motivirati.«

Šolski trikotnik postaja kvadrat

Na šolo gledamo kot na trikotnik med učenci, učitelji in starši, Marijana Kolenko pa opozarja, da se ta počasi spreminja v kvadrat. »Na okolje ne smemo pozabiti. Eno je učenje in življenje znotraj ustanove, a ta je del širše skupnosti. Vpeti smo v določeno mestno četrt, mesto, nenazadnje državo. To na podeželju nikoli ni bil problem, šola je bila ves čas prisotna, v mestih pa se je kar nekako izgubila. Življenje nista samo dom in šola, je tudi ulica.«

A če ostajamo pri klasičnem trikotniku, starši prepogosto preložiijo odgovornost za svojega otroka samo na šolo. »Razumem, da imajo svoje obveznosti, a izobraževanja in vzgoje ne morejo preložiti na šolo. In to tako, da skušajo vplivati na strokovne odločitve. Prav je, da nam povedo svoja videnja in pričakovanja, ampak, ko začnejo učitelja učiti, kako naj uči njihovega otroka, prestopijo mejo, česar ne bi smeli.«

Na šolo se vsak spozna

»Starši so pozabili, da ima šola svojo strokovno vrednost. S tem, ko se je šola pustila »razšolat«, je kar naenkrat nastalo prazno polje tega, kaj je še prav in kaj ne več. V šolo dobimo 6-letnike, na katere so vplivali starši – pozitivno ali negativno. Pri starših je pogost pedocentriem, ko je otrok središče veselja – brez odgovornosti, brez meja, brez občutka krivde, ko mu je dovoljeno vse. Kot šolar pa vstopa v skupino – tu

Prenovljeni učni programi v osnovni šoli

Predmet	Razred
Slovenščina	
Matematika	
Likovna vzgoja	
Glasbena vzgoja	
Športna vzgoja	1., 4. in 7.
Tuji jezik (prvi)	4. in 7.
Spoznavanje okolja	1.
Družba	
Naravoslovje in tehnika	4.
Gospodinjstvo	5.
Geografija	
Zgodovina	6. in 7.
Naravoslovje	
Tehnika in tehnologija	6.
Državljanstva in domovinska vzgoja ter etika	7.
Fizika	
Kemija	
Biologija	8.

Marijana Kolenko

»Mislite, da je normalno, da pride mama vpisat svojega otroka na fakulteto? Ta študent hodi skozi življenje z dvema berglama.«

»Na eni od osnovnih šol, v sklopu katere deluje tudi vrtec, so dobili pritožbo matere 5-letne deklice, češ da so ji bile kršene otrokove pravice. Kar pet osnovnih pravic, najbolj plastično pa nekritičen zaščitniški odnos starša odraža navedba, da se deklica ni mogla demokratično odločiti, v kateri skupini bo delovala. Zaradi tega, ker ni mogla soodločiti, trpi hude duševne stiske in bo posledice te neprimerne obravnave nosila vse življenje. Sama menim, da bo otrok odrasel v zdravega odgovornega človeka le, če ga bodo izvzeli iz domačega okolja ali pa bo komu uspelo materi razložiti, kaj s svojo deklico počne. Da ji z zdajšnjim ravnanjem resnično ne dela dobro.«

ne more biti več edini in sam, naučiti se mora sobivati, biti del skupine in sprejeti sodelovalno učenje. Tega pa veliko staršev ne more sprejeti,« opozarja Kolenko.

Pri tem seveda starši pričakujejo za svojega otroka od šole vse najboljše – to pa so po zdaj uveljavljenih pričakovanjih petice. »Storilnostni odnos je res manj prisoten pri otrocih kot pri starših. Ti so tisti, ki zahtevajo petice. Dosežen cilj pa ne bi smela biti zgolj ocena – ampak to, da težiš k znanju. Namen šole je, da se otroci učijo zato, da se bodo lažje znašli v življenju. « Ob tem pa imamo seveda drug paradoks, ko so vstopnica v življenje prav ocene. Te so pogoj, da napreduješ, da lahko izbereš srednjo šolo, študij ...

»Štancanje« odličnjakov

»Učenci se znajo umestiti, so kritični in samokritični, pričakovanja staršev pa so velikokrat preko vseh meja. Nekateri tako kompenzirajo svoje neuresničene ambicije. A če na otroka znaš zdravo pogledati, ga obravnavaš kot individualno osebo.«

Naraščajoč delež gimnazijcev med srednješolci pa kaže, da želimo v državi po kalupu »štancat« odličnjake. »To pomeni le spuščanje kriterijev in zdaj, posledično, jih morajo spuščati tudi srednje šole. Vse je vsem dostopno, posledica pa je tudi kup brezvoljnih mladih, ki niso imeli priložnosti, da se iščejo in najdejo, da razmislijo o sebi in o tem, kaj v življenju želijo početi,« še opozori. Zato so (pre)visoka pričakovanja staršev tako nekritična in otrokom niso v prid. »Na otroka se da projicirati svoje poglede – žal, tudi napačne vzorce. Z delavnostjo, odgovornostjo in prizadevnostjo jim lahko damo lepo popotnico, drugače pa otroku narediš slabo uslugo.«

V šolo z odvetnikom

Sodelovanje s šolo je dobro takrat, ko starš sodeluje z učitelji, ko je vse v redu in ko se zalomi. »Ko so se začeli poja-

vljati prvi primeri konfliktnega reševanja težav v šolstvu, sem delala v svetovalni službi. Ko je prvi starš prišel z odvetnikom v šolo in grozil s tožbo, sem pričakovala, da se bo v državi našel nekdo, ki bo rekel: »Oprostite, tako pa to ne gre.« Ko šola opravlja svoje delo in zato zahteva od otroka, da izpolnjuje svoje odgovornosti, bi jo nekdo nujno moral zaščititi. « Za šolo se je takrat začel proces »razšolanja«, kot ga imenuje Kolenkova. »Zdaj se o tem končno pogovarjamo in prav zaradi tega tudi stanje konfliktnega reševanja težav stagnira. Skoraj bi si upala reči, da bomo – če se bomo temu dovolj posvetili – začeli stvari postavljati nazaj na pravo mesto.«

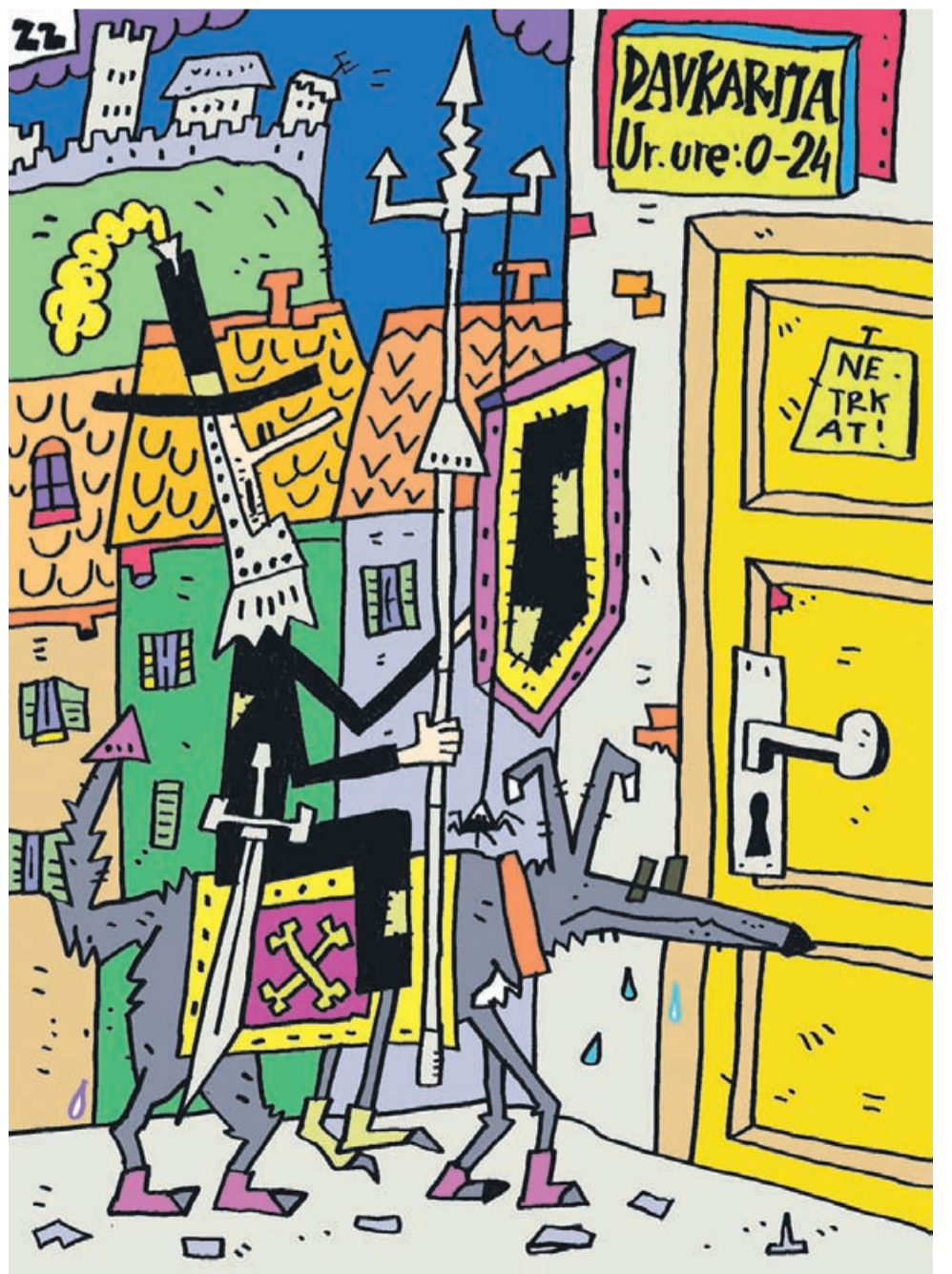
Je pa res, da se zdaj to seli na srednje šole. »Če smo v osnovni to še sprejeli, ker je obvezna, mi je za srednje šole še toliko bolj nerazumljivo. Da se starši hodijo kregati in pogajat za ocene ... In verjeli ali ne, tudi na fa-

kultetah se to že dogaja. Vse se veže na odgovornost vseh treh partnerjev – šola mora otroke naučiti samostojnega dela, otroci morajo naloženo delo opraviti, odgovornost starša pa je, da poskrbi, da otrok opravi šolsko delo. Da napiše nalogo, ne pa da jo piše starš – čeprav so primeri, ko mame v 9. razredu še vedno pišejo domače naloge. To ni zdrav odnos, tako delamo invalide iz naših otrok.«

Ob tem Kolenkova opozarja, da je demokracija urejen red, zato je treba spoštovati pravila in jih izpolnjevati, da se tako ne kratijo pravice drugim. Da vsak o vsem sodi, da vsi o vsem vse vemo, je pa anarhija. »S tem, ko otrokom sicer v dobri veri skušamo olajšati življenje, iz njih delamo invalide. Kako bodo šli skozi življenje? Saj jim ne dopustimo, da bi spoznali še kaj drugega kot udobje, ki ga imajo doma.«

IVANA STAMEJČIČ
Foto: GrupA

Srednji vek; danes...

Avtor: Dalibor Bori Zupančič

»Z viteškimi veččinami, ki sem se jih naučil na celjskih srednjeveških dnevih, se bom branil pred plenilskimi vpadi – ne osmanskega – ampak dacarskega imperija ...«

Včeraj Kozje, jutri Zreče

V Kozjem so v preteklih dneh odprli obnovljeno lekarno Celjskih lekarn, kjer v zadnjih letih opažajo povečan obisk. V javnem zavodu prav tako tako načrtujejo preselitev lekarne v Zrečah, saj so po več letih iskanja v kraju našli primernejši, večji prostor.

Med dvajset tisoč evrov vredno obnovo v Kozjem, ki je trajala od konca julija, so med drugim opravili manjša gradbena dela, poskrbeli za elektroinstalacije ter dopolnili notranjo opremo v skladu s pravilnikom o pogojih za opravljanje lekarniške dejavnosti. Po priporočilu strokovnega nadzora lekarniške zbornice je javni zavod prav tako poskrbel za kadrovske okrepitve lekarniške enote v Kozjem ter dodatno zaposlil farmacevtskega tehničarja. V enoti v Kozjem so tako po novem zaposlene tri delavke, obeta pa se še ena pomembna sprememba. Zaradi obsežnega območja, ki meji na lekarniško enoto v Kozjem - Podsreda, Buče, Lesično ter Planina pri Sevnici - načrtujejo v javnem zavodu preoblikovanje tamkajšnje lekarniške enote v samostojno lekarno.

Na drugem koncu celjskega območja, v Zrečah, so Celjske lekarne za lekarniško dejavnost

V prenovljeni lekarniški enoti v Kozjem so po novem zaposlene tri delavke. V zadnjih letih opažajo povečan obisk.

nost kupile večje prostore v novem, Sparovem trgovskem središču. »Izdelan je projekt za izvedbo notranje opreme s popisi, ki je podlaga za izvedbo javnega naročila, ki se pripravljajo,« odgovarja direktorica lekarn mag. Lilijana Grosek. V Zrečah, v občini z več kot šest tisoč prebivalci in številnimi turisti, deluje lekarna že dve desetletji ter je zaradi povečanega poslovanja postala premajhna, dostop do nje pa je otežen. V novih prostorih bo imela 136 kvadratnih metrov površin.

Poleg naložb v Kozjem in Zrečah so marsikaj postorili

tudi po Celju. Tako na sedežu uprave javnega zavoda, v Miklošičevi ulici v Celju, trenutno zamenjujejo zunanje stavbno pohištvo, v lekarni v celjskem zdravstvenem domu pa so po priporočilu strokovnega nadzora lekarniške zbornice prenovili spodnjo etažo lekarne. Tam so v prvi polovici tega leta opravili različna gradbena in elektroinstalacijska dela, prav tako so poskrbeli za notranjo opremo. V Celju so že lani različna dela opravili tudi v lekarni v Planetu Tuš, kjer so pridobili dodaten prostor.

BRANE JERANKO

Škoda zaradi govoric

Govorice, da naj bi na skupščini družbe CM Celje zamenjali predsednika upravnega odbora Marjana Vengusta, so se izkazale za neresnične. Dodatne govorice, da naj bi družbi grozil celo stečaj, pa so razburile vodstvo, saj so povsem iz trte zvite in delajo celotnemu sistemu veliko škodo, je razložil Vengust.

Skupščina družbe je tako minila brez posebnosti. Vse sklepe, ki jih je predlagal upravni odbor, so sprejeli soglasno. Med drugim so se strinjali, da bodo skoraj šest milijonov bilančnega

dobička pustili nerazporejenega. Kot so sporočili iz družbe, razmišljajo tudi o tem, da bi prešli nazaj na dvotirni sistem upravljanja. To pomeni, da bi upravni odbor zamenjala uprava in posebej nadzorni svet.

Sicer pa si v družbi želijo le prebroditi krizo. Kot je povedal Vengust za NT&RC, jim govorice o različnih nesoglasjih prav nič ne koristijo oziroma celotni skupini (v njej so še VOC Celje, CM inženiring, Koroške gradnje) škodijo. Priznal je, da imajo lastniki različne poglede na vodenje družbe,

da pa bodo to sami dorekli, saj »nikomur ni vseeno za družbo in celoten sistem«. Dodal je še, da je danes povsod veliko idej, vendar je rešitev bolj malo. Bil je tudi zelo kritičen do odnosa do gradbeništva na splošno: »Če bo šlo tako najprej, od gradbeništva in celotnega gospodarstva ne bo nič ostalo. V Sloveniji se dogaja pravi cunami na gospodarskem področju.«

CM Celje sicer ostaja ena redkih gradbenih družb, ki izpolnjuje vse pogoje za prijavo na razpise.

ŠK

Naj zadružniki

Med osemnajstimi prejemniki letošnjih priznanj Zadružne zveze Slovenije so trije z našega območja.

Med njimi je predsednik KZ Vransko Jože Pečovnik, ki se na 22 hektarjev veliki kmetiji ukvarja s prirajo mleka in pitancev ter je uspešno delal v različnih organih zadruga. Drugi prejemnik, Janez Petelinček iz Radane vasi pri Zrečah, je dobil priznanje za vzorno sodelovanje s konjiško zadrugo ter delo v organih zadruga. Petelinček dela na 24 hektarjev veliki kmetiji, kjer redijo govejo živino. Tretji prejemnik zadružnega priznanja, Vinko Špeh s srednje velike visokogorske

kmetije v Podvolovljeku, dejavno sodeluje pri upravljanju v kmetijskem in gozdarskem zadružništvu. Špeh, ki se ukvarja tudi z gozdarstvom in s kmečkim turizmom, deluje že tri desetletja v mozirski zadrugi, kjer je trenutno član nadzornega odbora.

Posebno priznanje je prejela Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje, ki so ji ga namenili za 50 let delovanja in 120 let zadružništva v Zgornji Savinjski dolini. Priznanja so slovesno podelili na dnevu slovenskih zadružnikov na radgorskem kmetijsko-živilskem sejmu.

BJ

GREM Z VLAKOM

V šolo!

Na pol zastoj za cel žur
Izpolni e-vlogo in zadeni InterRail

Slovenske železnice

www.slo-zeleznice.si

V šolo grem z vlakom – ugodno in z nagradami!

Za potovanje z vlakom v šolo so dijaki, vajencem in študentom na voljo tudi subvencionirane šolske abonentske vozovnice. Tako bo pot šola z vlakom zabavna, varna, okolju prijazna in še bolj ugodna. Z elektronsko vlogo za pridobitev subvencionirane abonentske vozovnice za potovanje z vlakom pa si lahko mladi prislužijo tudi bogate nagrade.

Ugodne cene!

Cene železniških abonentskih vozovnic so zelo ugodne. Vsi dijaki, vajenci in študenti višjih in visokih šol, ki se šolajo izven kraja stalnega prebivališča, imajo pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice. Podatki za izračun cen mesečne vozovnice in možnost izpolnitve e-vloge, ki lahko prinese tudi nagrado, so objavljeni na spletni strani Slovenskih železnic. Če ste upravičeni do subvencionirane šolske abonentske vozovnice, je tako lahko pot v šolo še ugodnejša. Mesečna šolska vozovnica brez subvencije npr. za relacijo Kranj-Ljubljana znaša 61 evrov. Subvencionirano mesečno šolsko vozovnico pa lahko dobite že od 20,74 evrov dalje.

Pravočasno po vozovnico!

Nakup abonentskih šolskih vozovnic je že možen v preprodaji, s tem se lahko izognete gnečam na blagajnah v prvih dneh septembra.

Kako do subvencionirane abonentske vozovnice?

1. Na spletni strani www.slo-zeleznice.si si izpolnite elektronsko vlogo za pridobitev subvencionirane abonentske vozovnice za potovanje z vlakom.

2. Na internetu izpolnjeno in natisnjeno vlogo ter potrjeno v šoli oziroma na fakulteti oddate na potniški blagajni na železniški postaji. S seboj prinesite še:

- osebni dokument in
- brezkontaktno čip kartico iz preteklega šolskega leta.*

* Abonentska vozovnica bo veljala v obdobju šolanja, vsako leto jo boste le obnovili in podaljšali z novo vlogo, kar vam bo prihranilo denar in čas. Če brezkontaktno čip kartico še nimate, se bo ceni vaše mesečne vozovnice ob prvem nakupu prištela cena te kartice: 5 evrov (samo ob prvem nakupu). Ko boste zaključili šolanje, lahko nepoškodovano kartico vrnete in povrnili vam bodo 2 evra.

Z izpolnitvijo e-vloge na spletni strani Slovenskih železnic lahko sodelujete v nagradni igri za:

- vozovnico InterRail Global Pass za enomesečno potovanje z vlaki po evropskih državah,
- vozovnico InterRail Global Pass za 22-dnevno potovanje z vlaki po evropskih državah,
- 2-krat kovanje in savno za 2 osebi v Wellness parku Thermene Laško,
- kovanje in savno za 1 osebo v Wellness parku Thermene Laško
- 4-krat dežni pončo InterRail,
- 10-krat majico z napisom InterRail.

Promocijsko besedilo

Namesto podžupanov še vedno pooblaščenci

CELJE – Skoraj leto po volitvah ima mestna občina še vedno nepoklicnega župana in nobenega podžupana, saj po Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije podžupanska funkcija ni združljiva z vodenjem in upravljanjem v podjetjih oziroma zavodih, katerih ustanoviteljica je občina. Županu Bojanu Šrotu v pomoč tako do nadaljnjega ostajajo trije pooblaščenci, ki jih je sicer želel imenovati za podžupane, a je to v neskladju z zakonom.

Za podžupane je župan Šrot iz vrst koalicijskih strank izbral Marka Zidanška (SLS), ki je sicer direktor javnega podjetja Simbio, Stana Rozmana (SD), ki vodi Pokrajinski muzej Celje, in

Janka Požežnika (SDS), ki je direktor Poklicne gasilske enote Celje. Vendar je zaradi zakonskih določil moral svojo odločitev zamrzniti, vsi trije, ki so tudi mestni svetniki, pa svoje naloge opravljajo kot

pooblaščenci župana. V Celju so bili prepričani, da določila Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije niso skladna z ustavo, zato so se za pomoč in presojo obrnili na Ustavno sodišče RS.

To je za Celje – kot še nekatere druge slovenske občine, ki so prav tako menile, da je zakon preveč tog – pred časom presodilo, da z zakonom ni nič narobe. Da prav ta nezdržljivost zagotavlja, da je možnosti za navzkrižje inte-

resov manj. Jeseni, leto po volitvah, bo tako najbrž jasno, kako bo z vodenjem mestne občine. Župan Bojan Šrot je namreč koalicijske stranke pozval, naj predlagajo kandidate za podžupane, o njihovem morebitnem imenovanju pa se bo odločil jeseni. Tisto, kar mu preostaja, pa je, da se lahko odloči za nova imena in Celje dobi enega ali več podžupanov ali pa še naprej vztraja s pooblaščenci.

IVANA STAMEJČIČ

Gradnja šole po načrtu

ŽALEC – Griški šolarji novega šolskega leta ne bodo začeli v novi šoli, ga bodo pa morda v njej končali. Sicer pa gre gradnja tamkajšnje šole z vrtcem in s telovadnico, ki predstavlja največjo naložbo na področju šolstva (vredno okoli 5,5 milijona evrov) v žalski občini, kljub težavam v gradbeništvu po načrtih.

»Zdaj prihajajo dela, ki se navzven ne vidijo preveč. Gre za elektro inštalacije, zasteklitev, polaganje tal, plošč, stropov ...« našteva župan Janko Kos, ki verjame, da bodo grad-

beno-obrtniška dela končana v predvidenem roku, to je do sredine decembra. »Zaenkrat nam gre kljub tej krizi še dobro. Tudi izvajalec CM Celje, za katerega nekateri pravijo, da hodi po robu, se glede tega projekta zaenkrat še trudi. Verjamem, da smo kot investitorji na varni strani in da bomo spomladi šolo tudi predali namenu,« dodaja Kos. Po najbolj optimističnih načrtih bi se otroci v novo šolo lahko preselili med zimskimi počitnicami, sicer pa s šolskim letom 2012.

BA

Ena od barv sobotnega golaža

Na Golaž žuru je kuhala tudi ekipa organizatorjev, Turističnega društva Frankolovo.

Vsakemu enako mesa in čebule ...

VOJNIK – Če bi se kuhanja golaža na Frankolovem lotili nekaj ur kasneje, bi bil zagotovo manj slan. Zakaj? Ker potem kuharjev, ki so bili sicer v zavetju mogočnih dreves graščinskega parka le malo na boljšem kot smrtniki drugod po Sloveniji, v razbeljenem zgodnjem sobotnem popoldnevu ne bi zalival pot. In ni vruga, da kakšna kapljica ni zdrsnila tudi v kotličke, nad katere so se debele tri ure sklanjali in v njih pridno vrteli kuhlance.

Skupaj s krajevno skupnostjo je namreč Turistično društvo Frankolovo pripravilo prvo Golažijado. Za tekmovanje v kuhanju golaža se je prijavilo enajst ekip, ob domačinih in domačih društvih še gasilci iz Vojnika. A glede na to, da je bilo kuhanje golaža uvod v večerni Rock žur, se je tekmovanja, ki bo postalo tradicionalno,

hitro oprijelo novo ime. S pripravo natančno 165 porcij golaža, ki so ga razdelili med obiskovalce, so v poznem popoldnevu končali

svoj prvi Golaž žur in s tem uvedli že 8. Rock žur, ki ga ob koncu počitnic pripravlja domače mladinsko društvo. Zvezde letošnjega so bili skupina Mi2, kakšnim 1.500 obiskovalcem pa se je predstavilo še šest mlajših bolj ali manj uveljavljenih glasbenih skupin iz kraja in bližnje okolice.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: TimE

www.novitednik.com

Sejem vseh sejmov

44. MOS

MEDNARODNI OBRJNI SEJEM

CELJE, 7.-14. SEPTEMBER 2011

Preživite dan na sejmu: novi izdelki in storitve, nakupi po nižjih cenah, okrepčilo in zabava za vso družino.

www.ce-sejem.si

Golaž že četrtrič

LAŠKO – Rimske Toplice so gostile četrto izvedbo Golažijade, ki iz leta v leto privabi vse več skupin, ki se želijo preizkusiti v kuhi golaža. Letos se jih je merilo devetnajst.

Organizatorji Turistično društvo Rimske Toplice, Hotel Aqua Roma ter Kmetijska zadruga in občina Laško se lahko pohvalijo, da so ekipe prišle iz celotne Slovenije (Tržič, Polzela, Mozirje, Gornja Radgona ...) Zmagovalni golaž je skuhala ekipa Trio z vseh vetrov, ki je po mnenju štiričlanske stroge in strokovne komisije – predsedoval ji je mednarodni sodnik Tomaž Vozelj – pripravila najboljši golaž. Drugo in tretje mesto sta

zasedli domači ekipi iz Rimskih Toplic (Dan ljubezni in Dečki iz okolice). Sicer pa je tekmovanje spremljala neizprosna vročina, ki pa nikakor ni pokvarila odličnega vzdušja, ki so ga dodatno začinile stojnice, na katerih se je dalo poskusiti ali kupiti marsikaj zanimivega. Da so se lahko mimoidoči okrepčali, pa je poskrbela zmagovalna zasedba iz preteklega leta, ki tokrat zaradi lanskoletne zmage ni smela nastopiti.

MITJA KNEZ

Vsi udeleženci že četrte »rimske« golažijade

Kaj se je zgodilo s Fredijem?

Bavarsko Ivono še iščejo, medtem ko je Kozjanec Fredi postal Primorec

Pred tedni so se na Bavarskem za pobeglo kravo Ivono (Yvonno) pognali v lov policisti, lovci, ljubitelji živali in celo člani hindujske verske skupnosti. In lov na Ivono nas je mimogrede spomnil na podobno zgodbo našega bikca Fredija. Bilo je maja pred tremi leti, ko je iz klavnice Celjskih mesnin pobegnil leto dni star bik in se tako rešil pred smrtjo. Ker je tudi pri bikih slava kratkega veka, smo preverili, kaj se je z razvpitim Fredijem zgodilo potem.

Bilo je kot v akcijskem filmu. Iz klavnice Celjskih mesnin je pozno popoldne na svobodo pobegnil bik. Sredi Trnovelj je postal prava atrakcija in potem ko ga za pogajalsko mizo niso spravili niti lastnik niti policisti, kaj šele mesarji, so iz Ljubljane poklicali tri specialce. Dramo so končali s puškami za omamljanje. In ker je bil potem bicek nemalo »zadet«, ga je lastnik odpeljal domov na dvotedensko razstrupljanje. A kot so takrat razlagali vsi, od lastnika do direktorja klavnice, nemila usoda za bikca naj ne bi bila nič drugačna ...

Potem je sledila prava kampanija »rešimo Fredija«. Saj ne, da se zavoljo naših zrezkov to ne dogaja vsak dan tisočkrat, ampak Fredi nas je spomnil, da se živali pač ne vržejo piskajoč od veselja same na nož. In ubogi bicek, ki se je prestrašen in zbežljan pred klavci skrtil v visoko travo ob Hudinji, se je v srce zasmilil vsej Sloveniji. Glede na to, kako se je boril za svoje življenje, je tudi najbolj ortodoksne mesojedce malo mineval tek. In tako se je za Fredija začela svitati lepša prihodnost.

Bik ni nobena ovčka

Bicek je dobil ime in slavo, njegov lastnik **Žiga Jenšterle** pa zanimivo ponudbo. »Veliko ljudi me je klicalo, kako in kaj bi z bikom, pa da ga ne bi dali v zakol in tako naprej, pa sem jim predlagal, naj se združijo in se lahko kako dogovorimo,« pripoveduje mladi rejec. In res se je našel nek gospod – danes je poniknil neznano kam in ga tudi na noben telefon ne dobijo – ki je zbral denar za skrbnico. Za pet tisočakov naj bi ga lastnik na kmetiji obdržal do naravne smrti. Kot smo mislili, je pri tem ostalo.

Ko pa smo se odpravili na teren, da bi preverili, kako se bikcu godi v rejništvu, nas je Jenšterle presenetil s podatkom, da bikca že dolgo ni več pri njih. »Pravzaprav smo ga imeli potem samo še kakšna dva meseca in še danes sem vesel, da se je tako obrnilo.« Zapletlo se je pri pogodbi. »Ni bil problem denar, ampak z nekaj izkušnjami in govedoreji sem se zavedal, da je stvar vse prej kot enostavna. Bik ni ravno ovčka in z leti lahko postane tudi ne-

varen. Ko smo prišli do takih tem, mi je bilo jasno, da ne bo šlo.« Potem ko so ga kastrirali, so ga novi lastniki odpeljali. »Pred dvema mesecema sem preveril njegovo številko. In očitno še vedno živi na tisti primorski kmetiji,« zgodbo o srečnem bikcu konča ekološki kmet Žiga Jenšterle.

»Prefrigana« krava se požvižga na vola

Pa nazaj k Ivoni. Potem ko je konec maja pobegnila

Takole se je bicek Fredi »zvrnil« pod streli specialcev. Na njegovo srečo je bil »zadet« samo od mamil.

z neke bavarske kmetije, se je za dlje časa za njo izgubila vsaka sled. Če ne bi nesrečno presekala poti policijskemu avtu na cesti, bi morda nanjo počasi pozabili. Tako pa so oblasti sklenile, da ogroža promet in da jo je na vsak način treba najti. In če res ne bo šlo drugače, tudi ustreliti. »Bogvedaj!« so skočili v zrak ljubitelji živali in za kravico že našli prostor v živalskem zavetišču. A kot kaže se ima Ivona čisto »fletno« v prostranih gozdovih. Tudi s helikopterji je niso mogli izslediti. Se je pa število lovcev na pobeglo kravo v zadnjem času močno povečalo, saj so na njeno glavo razpisali celo deset tisoč evrov nagrade. Za tak denar se pa že splača malo sprehoditi. A kaj, ko

»Pa smo te!« Takrat se je zdelo, da je bicek smrti ušel samo za dva tedna. Imel je srečo. Še danes je namreč živ.

se »prefrigana« krava ne da. Ni je ganil niti obisk sestre Waltraut niti sina Friesija. Zabrenkali so celo na moški šarm bika Ernsta, a se Ivona tudi na to požvižga. Nekateri viri pravijo, da zato, ker je bil Ernst v resnici vol, ampak to so že nepomembne podrobnosti. Vsekakor ji moramo priznati, da ni nobena kokoš, kaj šele zajkla, ki bi bežala pred lovci. Ko je treba, se zna namreč imenitno potuhniti. Mi ji vsekakor želimo, da bi ji še dolgo uspevalo. Končujemo pa z lepimi primorskimi pozdravi šentjurskega bikca Fredija.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Žiga Jenšterle je pobeglega bikca vzredil. Treba mu je priznati, da se imajo živali pri njem – vsaj do trenutka, ko odidejo na poslednjo vožnjo – kar lepo. (foto: GrupA)

Odbito smešna kriminalka

Kaj dobiš, če spretno združiš povsem svojevrsten španski humor in bizarno ironijo, kot ju tako prepričljivo demonstrira sloviti Pedro Almodovar, dodaš ščepec montypythonskega humorja absurda in vse skupaj »zapakiraš« v kriminalko? Uspešnico, seveda. Manuel Manzano, ki je to nenavadno reč zakuhal, je roman poimenoval »Capitan de las sardinas«, prevajalka v slovenščino Tina Malič pa se je odločila za naslov Zajec in pol.

Kriminalka, pisana v grobem, na trenutke kar vulgarnem jeziku, se norčuje iz vsega – iz knjižnih junakov, množičnih morilcev, policije, opravljalcev ... Osrednji osebnosti, ki prepletata niti zgodbe, sta prvi slepi množični morilec Gabriel in spolno zavrt in v mladosti zattrt Manuel, ki je želel biti preiskovalni novinar, postal pa je sestavljevalec depresivnih križank. Slep Gabriel je vse življenje izpostavljen materinemu poniževanju. Potem mu, ko v priljubljeni jedi najde papagajevno pero, v glavi »naredi klik«. Ubije papagaja in ker ga mati noče pojesti, ubije še njo, jo razkosa, skuhal in z njo nakrmi domačega

nemogoči inšpektor Boris Beria, ki ima bleščečo kariero, saj je doslej rešil vse primere in zaprl vse krivce, pa naj so ti res kaj zagrešili ali pa ne, in njegov pomočnik, invalidna kreatura Nicodem, ki je pravzaprav edini trezno misleči lik. Konca seveda ne smem razkriti, a je bizaren kot vsa knjiga.

Roman Zajec in pol prinaša dobrih 150 strani branja, pri čemer se, če le imate vsaj malo smisla za črn, bizaren, ironičen humor, na vsaki od teh strani vsaj dvakrat zakrohote in najmanj trikrat zahihitate. Če smisla za to vrsto humorja nimate (nimate pa ga, če se niste smejali Goli pištoli in drugim filmom bratov Zucker & co), boste ob branju Zajca in pol vseeno uživali, saj je napisan slogovno briljantno.

O AVTORJU

Manuel Manzano, letnik 1965, prihaja iz priseljske družine in je posvojen Katalonec, prepričan, da se smeji mo tistemu, česar se bojimo. Živi in dela v Barceloni. V Španiji in Italiji je študiral matematiko, filozofijo in antropologijo. Za slog njegovega pisanja in celotne uspešnice Zajec in pol pa je zelo ilustrativen citat njegove sa-

V rubriki Bukvarna Novega tednika vas novinarji našega časopisa in Radia Celje vabimo k prebiranju knjig, ki so se nam vtisnile v spomin; iz tega ali onega razloga. Mi priporočamo, vi izbirate. Prav je, da povemo, da rubrika ni komercialna, torej je nihče ne oglašuje in sponzorira. Odraža zgolj mnenje knjigoljubcev. Ob letu osorej se morda sestanemo ljubitelji knjig. Zato vas tudi vabim, da se nam, spoštovani bralci, pridružite in kakšno »bukvo«, ki vas je navdušila, predstavite tudi vi. Razmislek nam pošljite na naslov: tednik@nt-rc.si.

psa, tega pa zaradi gnusa nad obrokom zadene kap. Rodi se množični morilec, prepričan, da ga slepota ne more ovirati pri njegovem poslanstvu. Množični umori se začnejo vrstiti. Manuel je zajec in pol, ki se boji vsega in vsakogar, morda še najbolj sebe, čeprav se spretno pomiluje. Po burnem srečanju z zapeljivo Emo se zaljubi, a strastnemu razmerju sledi Emino slovo. Zapusti ga ljubezen njegovega življenja, za katero je pripravljen narediti vse, celo splezati na obcestno svetilko in peti Pojem v dežju. Poti osvobojenega Gabriela in Manuela se prekrizajo in ker Gabriel zavoha Manuelov strah, ga začne uporabljati za vodiča. Vso zgodbo povezuje prav tako bizarna policista

mopredstavitve. »Njegov oče ga je hotel – morda in slutnji njegovega bodočega značaja – krstiti za Primitiva. Vendar je odločenost njegove matere dosegla, da so mu nadeli drugo, manj stigmatizirajoče ime ... ki med drugimi ne bi izstopalo in ki se je navsezadnje izcimilo, glej, glej, kakšno naključje, v enako ime, kot so ga imeli že oče, ded, praded in dve tretjini vasi v Aragonu, od koder izvira očetova veja družine ... Opravljal je najrazličnejša dela – na družbeni lestvici so bila vsa ekvivalentna vrednosti, ki jo ima v človeškem organizmu gnoj – o katerih raje ne govori (vendar meni, da mu je igranje klarineta v metroju vendarle prineslo neko razodetje) ...«

BRANKO STAMEJČIČ

Kraljica violina

V Galeriji Velenje na ogled razstava Violinistika – Počastitev Igorja Ozima

V Galeriji Velenje je še do 10. septembra na ogled razstava Violinistika, ki govori o 60. obletnici ustanovitve Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega Velenje, o dvajseti mednarodni poletni violinski šoli, ki se je v Velenju začela minul teden, in o 80. obletnici rojstva Igorja Ozima.

Osrednji del razstave je posvečen priznanemu in izjemno priljubljenemu profesorju Igorju Ozimu. Z bogatim slikovnim gradivom so prikazani njegova življenjska pot, njegovo koncertno delovanje, ukvarjanje s snemanjem glasbe, pedagoško delo in povezava s slovenskimi skladatelji. Da bi Igorja Ozima kot violinškega pedagoga smiselno umestili v prostor in čas, drugi del razstave popelje obiskovalce skozi zgodovino violinizma na Slovenskem. Pregledno je predstavljena zgodovina razvoja violinške pedagogike po Evropi in na Slovenskem. Med drugim so predstavljeni najstarejši slovenski učbeniki za poučevanje violine, tudi Vijolinska šola ali pouk v igranju na gosli Frana Koruna Koželjskega, ki je bila kot prva slovenska violinska knjiga leta 1910 izdana v Celju. Portreti petnajstih violinistov pope-

ljejo skozi življenja prvih pomembnejših violinskih pedagogov. Tretji del razstave raziskuje Ozimovo povezavo z Velenjem. Mednarodna poletna violinska šola, ki jo Igor Ozim že vrsto let vodi v Velenju, velja za mojstrsko šolo z eno najdaljših tradicij v Sloveniji. Njena zgodba se je začela leta 1984 v Ljubljani in na Bledu, dve leti pozneje pa se je dogajanje preselilo v novozgrajeno glasbeno šolo v Velenju.

Razstavo je pripravila Glasbena šola Frana Koruna Koželjskega Velenje. Avtorici sta Urška Šramel Vučina in Maruša Zupančič. Na odprtju razstave je bila promocija nove trojne zgoščenke z naslovom Igor Ozim – virtuoz in pedagog. Predstavila jo je vodja založniške dejavnosti pri RTV Slovenija Mojca Menart. Na njej je posnetih pet Beethovnovih sonat, ki jih je Igor Ozim posnel z britanskim pianistom Alanom Brownom, in izbor posnetkov iz dvajsetih poletnih šol v Velenju. Poleg tega je na odprtju Društvo slovenskih violinskih pedagogov Igorju Ozimu izročilo listino in ga imenovalo za častnega člana svojega društva.

BRST

Foto: opa: celica

V Galeriji Velenje so odprli razstavo Violinistika.

Ozimova poletna šola, ki je v Velenju letos že dvajsetič, je v mesto v preteklih letih privabila več kot 380 mladih, nadarjenih in danes uspešnih violinistov iz 24 različnih držav. Šola v mednarodnem merilu spada med mojstrske tečaje najvišje ravni.

Udeleženci seminarja so se po končanem koncertu poklonili občinstvu, ki je uživalo v večeru opernih arij.

Lep večer arij

Končal se je letošnji tradicionalni poletni pevski seminar doc. Vlatke Oršanič, ki ga je ta pripravila v organizaciji BK Vokal studia Boštjana Korošca in Hiše kulture Celje.

Zaključna koncerta seminarja v soboto v cerkvi sv. Jurija v Mozirju z večerom sakralne glasbe in dan zatem v Celjskem domu z večerom opernih in operetnih arij sta dokazala visoko raven znanja udeležencev. Na seminar se je letos prijavilo 25 kandidatov, avdicijo pa jih je opravilo 15 iz štirih držav. Ena glavnih prednosti tega seminarja, ki ga vodi mednarodna operna zvezda in

priznana pedagoginja Vlatka Oršanič, je njen izrazit individualni pristop k vsakemu študentu in njeno temeljito poznavanje pevske literature vseh stilov. Velik delež pri izvedbi tako seminarja kot obeh koncertov je imel tudi pianist Davor Ljubič.

»Seminar je odlično uspel. Bil je že peti zapored, kar ni malo. Obrestovala se je odločitev, da ta seminar, ki se je prej odvijal na Braču, preselejo v Celje. Kaže, da delo dobro opravljamo, saj prihajajo udeleženci iz vse več držav. Letos je bila potrebna celo avdicija,« je delo, ki so ga v desetih dneh opravili v Mozirju ocenil Boštjan Korošec.

Pa nista dva programske povsem različna koncerta preveč po vsega desetih dneh dela? »Vsekakor je to veliko, a zavdati se je treba, da so vsi sodelujoči bodoči profesionalci, dijaki srednjih glasbenih šol in študenti akademij. Prvi koncert v mozirski cerkvi je bil povsem posvečen oratorijskim arijam in je, tudi po zaslugi vremena, ko je vročina prejšnjih dni popustila in je proti koncu padlo celo nekaj kapelj dežja, kot pravo očiščenje. Nedeljski koncert v Celju je z znanimi opernimi arijami prav tako pritegnil veliko občinstva,« odgovarja Korošec.

BS, foto: TimE

Zaključna koncerta mednarodnega pevskega seminarja sta bila hkrati zadnja prireditev druge sezone Hiše kulture Celje. Svojo tretjo sezono začenjajo že čez nekaj dni. 9. septembra namreč v cerkvi sv. Jožefa v Celju pripravljajo koncert v okviru Jožefovih večerov, na katerem se bo občinstvu drugič predstavil nov glasbeni sestav Hiše kulture Celeia Cantores ob spremljavi organista Toneta Potočnika. Dan zatem začenjajo z letošnjimi kulturnimi galopi v Centru konjeniškega športa Celje, kjer bo koncert skupine Tuned Fish.

Prepričljiv je bil prizor napada na grad, na katerega so napadalci vdrli s pomočjo srednjeveškega ovna. Sedila je ogorčena bitka ...

Izzivanju napadalcev je sledil odločen ne branilcev. In sledil je napad.

Prava podoba srednjega veka

Doslej najboljša srednjeveška prireditev na celjskem Starem gradu

Boljša kot je celjska srednjeveška prireditev Dežela Celjska vabi, na manjši odziv naleti pri obiskovalcih. Je krivo vreme, ki je v minulih dveh letih pokvarilo prireditev, letos pa vse nadoknadilo s (pre)močnim soncem? Morda. Morda pa ima občinstvo ponavljajočih se srednjeveških prireditev, ki se vrstijo po številnih slovenskih mestih, preprosto dovolj in ni pripravljeno iz leta v leto gledati podobnih prizorov.

Kakorkoli že, letošnja dvo-dnevna prireditev Dežela Celjska vabi je bila vrhunska. Ne zgolj zaradi privlačnega sporeda, v katerem ni manjkalo

čisto nič, tudi zaradi drobnih stvari – res avtentičnih kostumov, zelo življenjsko prikazanih množičnih bitk, akrobatike, mečevanja, kopanja v čeburu, kovača, ki je v viteškem taboru kar sproti koval orodje in orožje ..., celo smetnjaki so bili oviti v zaklovinu. Tako je mogočni celjski grad res ponovno zaživel v siju srednjega veka. S pričakovano ponudbo na srednjeveški tržnici, s čudovitim viteškim taborom za Friderikovim stolpom, v katerem se je ves čas dogajalo kaj zanimivega, od že omenjenega dela kovača, ki je z mehomo razpihoval žerjavico in koval, do akrobatskih, plesnih vložkov, srednjeveške glasbe na

avtentičnih glasbilih, celo strelji iz topov in možnarjev so se tam kar vrstili. In videli smo vse, kar označuje srednji vek – od spletičen do mičnih gospodičen, ki so se sprehajale po gradu, dekel, trebušne plesalke, celo vezilja je neutrudno vezla svoj prtč ... Videli smo viteze, vojščake, zelo prepričljive lokostrelce, grajsko gospodo, dvornega norčka, berača ... Odlično so se izkazali domačini, v veliko pomoč in popestritev dogajanja pa so bile srednjeveške skupine s Češke, Hrvaške in Slovaške. Skratka, prireditvi sami ni kaj očitati.

Kot smo zapisali v uvodu, pa je, vsaj v petek, povsem zatajilo občinstvo. Šele v urah, ko so prve večerne sapice le malo ohladile razbeljeno grajsko prizorišče, je nekaj

Viteške borbe z meči so bile prepričljive, Herman II. pa vsaj tokrat usmiljen do poražencev.

obiskovalcev prišlo in ti so videli člane Galliarde in njihovo predstavo Vražji vitezi in zatem še del letošnje uspešnice Zarjanov Knezi Celjski – Skrivnost gradu Ojstrica. V soboto je bilo občinstva bistveno več, a tudi pol toliko ne kot pred leti, ko so Celjani začeli prav s to prireditvijo obujati spomin na veličino Celjskih in na srednji vek.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: TimE

Občasno je v viteškem taboru zagrmel top, ki so ga s seboj pripeljali gostje s Hrvaške. (Foto: GrupA)

Na prizorišču so se kar vrstili akrobatski nastopi. Tudi superge pri tem niso motile, kot tudi ne kakšna labela ali papirnati robčki v bisagah mičnih gospodičen.

Imenitna novost in popestritev je bil kovač, ki je s starodavnim mehomo razpihoval žerjavico in kar sproti koval drobne izdelke.

V petek je grad bolj kot ne sameval. Tudi branilci na srednjeveški tržnici niso imeli kaj početi. (Foto: GrupA)

GLASBENO DRUŽABNI VIKEND Z NARODNO ZABAVNIMI ANSAMBLI

www.smartinsko-jezero.com
VSTOP PROST!
V primeru slabega vremena prireditelj odpade.

SOBOTA,
3. 9. 2011 od 15.00

Alpski kvintet
Ansambel Franca Miheliča
Jodel Express
Zoran Zorko & band
Zapeljivke
Harmonikarski
orkester Pustotnik ...
Posebni gostje:
Global Kryner, Avstrija

NEDELJA,
4. 9. 2011 od 15.00

Štirje kovači
Vitezi Celjski
Ansambel Unikat
Zaka' pa ne ...
folklorne skupine:
KD Celjska folklorna skupina;
KUD Grifon, Sempeter v
Savinjski dolini; FS Kamnik ...

otroške
ustvarjalne
delavnice,
kmečka tržnica,
kuhanje ribjega
raguja ...

BREZPLAČEN
avtobusni prevoz
do prizorišča!
Vstopni mesti: parkirišče
pri Mercator centru Celje
in cerkev Sv. Duh
(Nova vas).

Štimung fest
ŠMARTINSKO JEZERO CELJE
3. IN 4. SEPTEMBER 2011

Leteti kot ptica

Jadrarno padalo je najpreprostejša in najcenejša letalna naprava, ki jo je izdelal človek. Klasičnemu padalu je podobno le na videz. Jadrarno za razliko od klasičnega omogoča polet v tretjo dimenzijo in ponuja odkrivanje neznanega sveta.

Damjan Čretnik iz šentjurskega društva jadrarnih padalcev Lintvar pove, da se osnovne tehnike padalstva lahko naučimo na vsakem začetniškem tečaju. Nam najbližja območja za šolsko vadbo so celjski Golovec, bivše smučišče Žvajga v Preboldu, Štatenberg pri Makolah in Sentvid pri Grobelnem. Za opravljanje tečaja kandidat ne potrebuje opreme, saj je ta na voljo v šoli letenja. »V približno 50 urah treninga tečajnik pridobi toliko znanja, da je sposoben samostojno leteti s hriba z nadmorsko višino, večjo od 300 m, seveda pod nadzorom učitelja, ki ga spremlja z radijsko postajo. Podobno je pri nadaljevalnem tečaju, pri katerem mora tečajnik opraviti najmanj 50 višinskih poletov

Društvo jadrarnih padalcev Lintvar deluje tretje leto, trenutno vključuje 50 pilotov in spada med večje v Sloveniji. Med svojimi nalogami ima društvo zapisanih več nalog: letalno druženje, opravljanje tečajev, tandemski poleti, vodenje letenja po Sloveniji in tujini, medtem ko se člani udeležujejo tudi tekmovanj v preletih in tekem v točnosti pristajanja. V svojih vrstah imajo državno reprezentantko v natančnem pristajanju Mojco Pišek, ki je letos že drugič postala ekipna svetovna prvakinja. Prav tako je na državnem prvenstvu v preletih dosegla drugo mesto, predsednik društva Anže Pristov pa šesto mesto v konkurenci 125 pilotov iz 15 držav.

in se seznaniti s teorijo letenja. Po opravljenih tečajih opravi v agenciji za civilno letalstvo teoretični in praktični del izpita in postane samostojni pilot,« pot od »zelenca« do pilota opiše Čretnik. Najmlajši tečajniki smejo biti stari 15 let, medtem ko zgornje omejitve ni. Tečajev so se tako udeleževali tudi nadebudneži s sedmimi križi na ramenih, ki še vedno uspešno letijo. Čretnik poudarja, da oprema jadrarnega padalca ni pretirano draga in je na voljo že za tisoč evrov. »Sestavljena je iz kuple jadrarnega padala in sedeža, v katerem zelo udobno sedimo. V njem je zloženo rezervno padalo, ki nam v primeru morebitnih nerešljivih zapiranj omogoča varen in mehak pristonek. Nujen del opreme sta še čelada in UKV-postaja, priporočljiva je tudi uporaba višinometra, variometra, GPS, rokavic, zaščitnih očal ter letalnega kombinezona.«

Kot droga s pastmi

Marsikdo se strinja, da ni lepšega, kot oditi na hrib ali goro in se s padalom spustiti v dolino ter se na ta način izogniti sestopom. Ta osnovni namen je bil kaj kmalu presežen. Z razvojem so se jadrarna padala začela uporabljati za jadranje, kmalu so z njimi začeli tudi letati. »S padalom lahko v zraku ostane več ur in preletimo tudi proge, dolge več kot 200 km. Ni redkost, da s Štajerske letimo na Gorenjsko ali Primorsko. Omejeni smo le na zračni prostor, saj je prepovedano letenje nad letališči in vojaškimi poligoni ter tam, kjer poteka potniški zračni promet.« Čretnik ob tem dodaja, da ko enkrat »odkriješ« jadrarno padalstvo, lahko postane odvisnost, droga, ki v sebi skriva nevarnosti. Povezano in močno odvisno je od vremenskih pogojev, ki jih žal nekateri jadrarni padalci podcenjujejo, zaradi česar prihaja do nesreč. »Še vedno se dogaja, da se nekateri učijo kar

Razvoj jadrarnih padal je omogočil večurno letenje in prelete, dolge tudi več kot 200 kilometrov. Damjan Čretnik (na sliki) leti že 21 let. Odkar leti, je njegov pogled na svet drugačen.

sami, brez učiteljev, ali jih v to vodijo njihovi še ne dovolj izkušeni »letalni« prijatelji in to je ključ do nesreče.« Jadrarno padalstvo je lahko občasna zabava, lahko pa je strast, ki z nepopisnim užitek zapolni vsak trenutek prostega časa. Znana vzletišča za jadrarna padala na Celjskem so Malič, Lisca, Konjiška gora, Žusem, Donačka gora, Golte ...

MATEJA JAZBEC

Foto: Osebni arhiv Damjana Čretnika

»V sebi nosim vedno globlje zakoreninjeno hrepenenje, da bi poletel višje, dalje, in željo, da bi se izgubil sredi modrega neba in svet enostavno videl takšen, kot je - veličasten. Vedno, ko se »odlepim« od tal, sem zelo srečen, saj mi je dano, da smem okusiti to, kar mi ni bilo dano - smem poleteti. Kot da sem doma tam zgoraj. Sobivanje z naravo. Svoboda pač.« (op. p. Čretnik, ki leti že 21 let, drugače gleda na svet.)

KOLENDARČEK REKREATIVNIH PRIREDITEV

3. september ob 9.30

KOLESARJENJE

Vulkanska turca, Mozirje, Klub gorskih kolesarjev, info: 041 557 572

4. september ob 9.00

KOLESARJENJE

Kolesarjenje Polzelanov in Braslovčanov, Turistično društvo Polzela, info: 031 795 685 (Žnidar Alenka), www.polzela.si

10. september ob 9.00

POHODNIŠTVO

4. pohod po poti štirih gradov (Kunšperk - Bizeljško - Pišece - Podsreda), Planinsko društvo Atomske Toplice Podčetrtek, info: 031 276 762 (Kunst Mirela)

Kocbekov dan na Korošici

Planinsko društvo Celje - Matica je v soboto, 20. avgusta, organiziralo že 16. turnir v malem nogometu na Korošici, 1808 m. Letos smo združili tradicionalni turnir s Kocbekovim pohodom na Korošico, ki ga je društvo organiziralo že devetič.

Obe aktivnosti, obogateni z družabnimi igrami ob domu, smo poimenovali Kocbekov dan na Korošici, ki bo od zdaj vsako leto v spomin na Frana Kocbeka, širokogrudnega Slovenca in ljubitelja Savinjskih planin, ki jih je slovenil s pomočjo delovnih in srčnih domačinov. Letos se je turnirja udeležilo sedem ekip: Kalimero - Velika Pirešica, Petrovče, Log - Dragomer, Žajni Žonglerji - Luče, Sončna hiša - Luče, Šmartno v Rožni dolini in Za vse mam cajt - Vransko, ki so se pomerile po izločevalnem sistemu. Travnato igrišče v senci pod Dedcem ter nove kovinske gole so pripravili domači

fantje iz Luč pod vodstvom Toneta Mlinarja. Ob burnem navijanju prisotnih planincev in planink je zmagala ekipa Kalimero iz Velike Pirešice. Drugo mesto je zasedla ekipa iz Petrovč, tretji so bili malonogometarji iz Loga - Dragomera. Prve tri ekipe so prejele pokal, vsi sodelujoči pa praktična darila.

Sredi turnirja so se nam pridružili pohodniki PD Celje - Matica, PD Ojstrica in iz Kopa. Celjani so že 9. Kocbekov pohod vodili čez Klemenčo jamo po Kopinškovi poti na vrh Ojstrice ter nato k domu. Lep in pester dan se je končal s planinskim klepetom ob Kocbekovem domu, pri čemer smo se zadovoljni, polni energije in z dogovorom o ponovnem srečanju prihodnje leto v poznih popoldanskih urah vrnilo v dolino.

PD CELJE - MATICA

Kopališče, ki je skoraj v središču mesta

Kopališče, ki je zadnjih 50 let namenjeno dobrobiti občanov, je v lasti občine Celje, z njim pa vse od leta 2000 upravlja družba ZPO. Letošnje poletje v juliju ni postreglo z vremenom, kot bi si ga želeli, kar je posledično pomenilo tudi slabši obisk kopališč. Tadeja Filipič, ki je odgovorna za premoženje pri ZPO, meni, da so v preteklih 14 dneh nadomestili velik del izpada obiskov: »Žal je naša dejavnost povezana z vremenom, na kar nimamo vpliva. A je bil obisk bazena toliko večji v zadnjih 14 dneh, ko smo imeli vročino.«

Ugodni družinski paketi

Letno kopališče je bilo že od nekdaj zbirališče Celjanov, ki so le nekaj minut iz središča mesta našli svoj kotiček za osvežitev, zabavo in rekreacijo. Sprejme lahko približno 1500 kopalcev in ima poleg 50-metrskega otroškega bazena tudi pestro gostinsko ponudbo. Letošnja novost je, da lahko obiskovalci brezplačno uporabljajo internet.

Cene vstopnic so primerljive z ostalimi kopališči, izjema je le, da imajo v Celju posebne družinske pakete. Štiričlanska družina si celodnevno kopanje privoščijo med tednom že za 12, konec tedna pa za 14 evrov. Drugače se cene celodnevnih vstopnic gibajo med 3,5 evra za

otroke, študente, upokojeince in 5 evri za odrasle.

Obiskovalci lahko najamejo tudi igrišče za odbojko na mivki, medtem ko so ležalniki in senčniki brezplačni oziroma zajeti v ceno vstopnice. Poleg spuščanja po toboganu se lahko starejši razgibavajo in ob tem zabavajo še z igranjem badmintona, namiznega tenisa, malega nogometa in košarke.

Sodelovanje s šolami

Filipičeva še dodaja, da so lani prodali malo več kot 17 tisoč vstopnic, kar ne pomeni, da je bilo v sezoni »le« toliko kopalcev. Celjski bazen namreč vsako leto ponuja brezplačen vstop vsem obiskovalcem prvi dan odprtja,

prav tako je bil brezplačen vstop, tako lani kot letos, med tednom športa in rekreacije, kar družinam s slabšim finančnim stanjem omogoča, da si prav tako lahko privoščijo

aktivno preživljanje prostega časa z otroki, in to nedaleč od doma. Kopališče prav tako veliko sodeluje z osnovnimi in s srednjimi šolami pri organizaciji športnih dni.

Poskrbi tudi za poletno šolo plavanja ter seveda raznovrstne animacije.

Izbor za najkopališče

Letno kopališče Celje že več let sodeluje v izboru za Najkopališče. Kljub temu, da že več let ni bilo večjih obnovitvenih posegov, pa je kopalce in komisijo zaradi čistoče, ogrevalne vode, prijaznega osebjia in kompleksa nasploh, prepričal v letih 2007, ko so bili tretji, nato pa drugi vse od leta 2008 do 2010. V internetnem kotičku zato obiskovalce še dodatno spodbujajo k glasovanju.

MOJCA KNEZ
Foto: Grupa

Tadeja Filipič je zadovoljna, da se je v zadnjih dneh avgusta na bazenu zabavalo toliko kopalcev, da so morali zaradi odlične prodaje vstopnice nekaj dni še dodatno naročati, da le ne bi ostali brez njih.

Z začetkom šolskega leta se počasi, a nezadržno poslavljamo tudi od čofotanja na letnih kopališčih. V poletni akciji Novega tednika smo izmerili »kondicijo« javnih kopališč v Savinjski regiji in se prepričali, da gre dobro predvsem tistim, za katere ima posluš tudi lokalna oblast, medtem ko nekateri, kot je tisti v Orlovi vas, bijejo plat znova. Morda smo s svojim pisanjem nekatere le predramili in bodo v prihodnje pri rezanju občinskih kolačev imeli več posluha za rekreacijo in gibanje lokalnega prebivalstva. Druge smo, upam, spodbudili k temu, da bodo dobro delali še naprej. Tokrat se je Mojca Knez mudila na celjskem bazenu.

Gremo v hribe

Skomarje in Ošlakova domačija

Skomarje (944 m) je razložena hribovska vas na južnih pobočjih Pohorja. Sodi med najlepše in najvišje ležeče pohorske vasi. Njeni prebivalci se še vedno v pretežni meri ukvarjajo s kmetijstvom. Tam se je rodil, prav tako pa je tudi pokopan ljudski pesnik Jurij Vodovnik.

Vas se ponaša s številnimi kulturnimi spomeniki in naravnimi lepotami. Osrednji motiv Skomarja je cerkev sv. Lamberta (iz leta 1313), kjer so osnovne poteze sicer gotške, medtem ko je notranjost povsem v stilu baroka. Pod cerkvijo je baročno zasnovano župnišče (nekoč stara Beškovnikova hiša). Med zanimive stavbe sodijo tudi Medvedovo in Potočnikovo gospodarsko poslopje ter lesena Jerebova hiša. Posebno mesto ima v vasi Skomarska hiša, ki so jo domačini v preteklosti imenovali Štrucova hiša. Leta 1993 je podjetje Comet iz Zreč odkupilo omenjeno domačijo od družine Jereb in se je v sodelovanju z zavodom za varstvo kulturne in naravne dediščine iz Celja lotilo temeljite obnove. Danes

Skomarska hiša sodi med najbolj obnovljene in vzdrževane domačije na Slovenskem. Del pritličja hiše je urejen kot muzej, ki obiskovalcu nudi vpogled v bivalno kulturo prednikov vse do 60. let 20. stoletja. Skomarska hiša, ki je zavarovana kot kulturni spomenik, je bila zgrajena leta 1803 (letnica je vrezana

na nosilnem tramu v hiši). V domačiji lahko vidite številne nove rešitve, ki jih je prinesel nov tip hiše med poznosrednjeveško dimnico in razvojno naprednejšo hišo s črno kuhinjo. Stavba je bila zasnovana tako, da je imela prostorno vežo, kuhinjo, bivalno sobo, spalnico in prešnico z leseno stiskalnico za sadje. Za

domačijo lahko rečemo, da je lep šolski primer, kjer se kaže iznajdljivost s kulturo prežetih graditeljev. Poleg številnih tehničnih rešitev so nekateri prostori nabožno poslikani (npr. Marijin monogram).

V Skomarski hiši je ena soba namenjena Juriju Vodovniku, kajti njegove rojstne hiše ni več. V njej lahko vidite poleg njegovih knjižnih izdaj tudi nekaj originalnih rokopisov pesmi.

Kot zanimivost velja omeniti, da hišna številka Skomarje 2 sodi k znameniti Ošlakovi

Dostop: Iz Zreč se peljemo proti Rogli in pri Hotelu pod Roglo zavijemo levo za Skomarje. Že po dobrem kilometru nas pozdravi Ošlakova kovačija, ki je odprta po dogovoru z oskrbnikom (041/218237). Do Skomarja je treba nadaljevati pot še nekaj kilometrov po razgledni cesti. Dodatne informacije lahko dobite tudi na telefonu 03/7590470 (TIC Zreče).

domačiji oziroma kovačiji. Stavba je ob cesti, ki pelje iz Zreč mimo Loške Gore proti vasi Skomarje, v slikoviti soteski reke Dravinje in potoka Ločnica (3 km iz Zreč). Že v 18. stoletju so bili tam kovačija, žaga in mizarstvo, ki so služili predvsem za potrebe pohorskih ljudi in okolice. Še leta 1960 so domačijo dopolnjevali Medvedov ali po domače Mavčev mlin, lesena oglarska kočja in oglarsko kovačijo. Za turistične namene še občasno kuhajo oglje. Ošlakova kovačija nosi letnico 1789 in od takrat ima nespremenjeno podobo vse do danes, ko je kovaški tehniški muzej Zreškega Pohorja. Kulturni spomenik je že od leta 1990 in ohranja spomin na tradicijo starega kovaštva ter nastanek sodobne kovaške industrije v Zrečah. V glavnem prostoru kovačije sta kovaška delavnica in skladovnica za material in izdelke. Zanimivo je videti veliko ognjišče s tlačenko za zrak oziroma meh, kar je bilo nekoč na vodni, kasneje pa spremenjeno na

električni pogon in še vedno deluje. V kovačnici so še leta 1920 imeli lastno električno energijo istosmernega toka za razsvetlavo. Prvi industrijski tok so dobili leta 1957. Med največje zanimivosti kovačije sodi kladivo, imenovano hamer oziroma repač, ki ga poganja veliko mlinsko kolo. Kovinska glava kladiva je stara okoli 600 let in je najstarejša v Sloveniji. Pozornost vzbudijo še številne druge zanimivosti, med katerimi je treba izpostaviti vrtnali stroj, star okoli 200 let.

Zreško Pohorje je znano po številnih sprehajalnih poteh, ki so označene. Med najlepše poti sodi obisk Lovrenških in Ribniških jezer z Rogle. Zanimiva je tudi pot iz Zreč mimo Ošlakove kovačije do Skomarja oziroma vrha Kobile (1122 m), ki je nad vasjo.

Če si želite miru, prvobitnosti in naravnih, a tudi kulturnih lepot, je Skomarje z Ošlakovo kovačijo pravi naslov za vaš izlet.

FRANCI HORVAT

Ošlakova kovačija

Zaradi kravate skoraj ob medaljo

Anekdota trenerja Marjana Fabjana pred bojem Urške Žolnir za tretje mesto na SP – Ostali zelo solidni in s točkami za olimpijske igre

Judoistka celjskega kluba Z' dežele Sankaku Urška Žolnir je na svetovnem prvenstvu v Parizu osvojila bronasto medaljo v kategoriji do 63 kilogramov. V polfinalu je izgubila z Japonko Jošie Ueno, ki ji je sodniški kriterij šel na roko. V nadaljshku oziroma boju za zlato točko je kazena nerazumljivo dobila Žolnirjeva, kar jo je tako zmedlo, da je nekaj sekund kasneje popolnoma popustila in dovolila Japonki, da jo je ulovila v končni prijem.

Boj za tretje mesto pa je razjarjena Urška začela izjemno odločno in po 18 sekundah zagrabila Kubanko Esposito, jo dvignila, obrnila in jo pahnila na blazine, domala na glavo. Njena klubska kolegica **Lucija Polavder** je v kategoriji nad 78 kg pristala na sedmem mestu, potem ko je v repašazni borbi klonila proti Japonki Megumi Tačimoto. Spet je Polavderje-

va kmalu prejela kazeno, zatem pa jo je tekunica presenetila in povedla z vazarijem ter vodstvo uspela zadržati do konca. Peto mesto je v francoski prestolnici osvojil **Roki Drakšič**, **Ana Velenšek** je bila deveta, tako kot tudi Celjan (**JK Impol**) **Matjaž Ceraj**.

Za infarkt!

29-letno judoistko **Urško Žolnir** iz Pernovega smo vprašali, če so njeni apetiti potešeni. »Medalje sem zelo vesela. Lahko bi imela tudi bolj žlahten lesk. Vseeno me je bronasta zadovoljila ... Na srečo sem borbo za tretje mesto hitro zaključila, kajti dan je bil izjemno naporen. Vsi moji boji so bili izčrpljujoči, tako fizično kot tudi psihično. Polfinale? Ja, takole bom rekla. Prav gotovo bi japonska predstavica lahko dobila vsaj eno kazeno. Po drugi strani tudi sama nisem prikazala kakovostnega juda. Branila se je spretno, vseskozi na isti način in mi onemogočila akcije.«

Mojster borilne veščine, ki se je razvila konec 19. stoletja, Celjan **Marjan Fabjan** že precej časa ne zna na izust naštetih vseh medalj, ki so jih njegovi varovanci osvojili na velikih tekmovanjih. Mnoge je bilo spet strah, ali bodo zdržali njegovi živci, predvsem pa srce. Če so ga morebiti kdaj razočarali njegovi tekmovalci, pa je bil tokrat ogorčen nad sojenjem, predvsem med boji njegovih trenutno najbolj vročih judoistov, Rokija Drakšiča in Žolnirjeve. »Urški je finale

Urška Žolnir že sodi med najboljše slovenske športnice vseh časov, **Marjan Fabjan** pa je v isti kategoriji med trenerji. Urška je bila evropska prvakinja, dvakrat je bronasti kolajni osvojila na svetovnih prvenstvih, enkrat pa na olimpijskih igrah!

krivično spolzelo iz rok, po tragični borbi z Japonko. Bilo je popolnoma nepravilno. Mali smo, to je jasno. Vsako stvar si moramo trdo priboriti. Urška je nato proti Kubanki upoštevala vsa navodila. Ves trud se je vendarle izplačal. »Fabi« je bil s celotnim prvenstvom zelo zadovoljen, kajti njegovi borci in borci se počasi prilagajajo na spremembe pravil.

Na slednje pa bo moral paziti tudi tvorec skoraj vseh slovenskih uspehov v zadnjem obdobju. Trenerji so morali v popoldanskem času ob tekmovališču obleči suknjič, srajco in kravato. Pripetil pa se je triler – s srečnim koncem. Zdaj je anekdota seveda smešna, v kočljivih trenutkih pa je bilo zelo resno. »Le od daleč sem opazoval Urškine priprave in ogrevanje pred borbo za bronasto odličje. Nisem je želel obremenjevati, oba sva bila napeta po boju z Japonko. Odšel sem na tribuno, slekel suknjič, snel kravato in si odprl zgornji gumb na sraj-

ci. Nisem vaju nositi srajce, kaj šele, da bi si zapiral vse gumbe. Nenadoma so poklicali Urško, naj se pripravi za vstop v borišče. V naglici sem krenil tudi sam. In ugotovil, da nimam kravate. Morda sem jo kje pozabil, morda mi jo je tudi kdo vzel. Nastala je panika. Znanec iz Ukrajine mi je posodil kravato, a le nekaj sekund kasneje so klicali njegovega tekmovalca, tako da sem mu jo moral vrniti. Naposled me je rešil naš judoistični delavec Šindič iz kluba Bežigrad, ki je delegat pri svetovni zvezi. Zadnjo sekundo sem pritekkel z njegovo kravato na določeno mesto in z Urško sva odkorakala proti tatamijem. Bil je pravi cirkus!«

Zaradi vseh pretresov, predvsem pa zaradi razočaranja nad sojenjem, bo Petro Nareks in Vesno Džukič na turnirjih svetovnega pokala v Taškentu in Almati spremljal in vodil Fabjanov pomočnik **Igor Trbovc**.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Boleča gore zaušnica v A

Celjski nogometaši doživeli prvi domač

Jutrišnji dan je predviden za izredno skupščino NK CM Celje, na kateri naj bi bila določena vizija za nekaj prihodnjih let – z novim predsednikom kluba in tudi pokroviteljem. Glede tistega, ki naj bi največ finančno pomagal, so namigovanja ciljala zgolj Cinkarno Celje. Glede novega predsednika je bilo nekaj govoric, toda zelo nejasnih. Tako kot po zmagi nad Kopro sta se tudi po sobotni tekmi pogovarjala celjski župan Bojan Šrot in kapetan Zoran Pavlovič.

Tokrat sta celo sedela skupaj v najbližjem lokalnu od službenega izhoda s štadiona. Bržkone sta iskala morebitne rešitve za klub. Šrot je pred časom Pavloviču obljubil, da ne bo dopustil »kraha«. Tokrat nam je dejal, da se bodo zadeve primerno rešile ...

Nenad Đaković (z žogo) je v finišu tekme, potem ko ga je imenitno zaposlil Zoran Pavlovič.

Neizkoriščeni izjemni priložnosti

Šestič so Kranjčani gostovali v Celju in prvič zmagali. Gostiteljem so prisilili bolečo zaušnico in jih prehiteli na lestvici. Imeli so precej športne sreče, kar je priznal tudi njihov trener **Siniša Brkič**. Na drugi strani je domači strateg **Damjan Romih** tuhtal, zakaj je **Roman Bezjak** dvakrat tako slabo reagiral, predvsem v 43. minuti, ko je bil povsem sam pred vrati, kako je vratar **Matic Kotnik** tako naivno »požrl« dva gola, ki sta lahko – čeprav je do konca DP še zelo daleč – ključna v finišu boja za obstanek, zakaj je **Denis Popovič** tako moško odigral na sredini igrišča, ko je s komolcem udaril nasprotnika in že v 40. minuti pustil svoje moštvo na cedilu, in zakaj ni uspelo v 88. minuti izenačiti **Nenadu Đakoviću**, potem ko mu je kot na pladnju z žogo postregel Zoran Pavlovič. Preveč vprašan za pametne odgovore, povsem dovolj pa za Romihov glavobol. Z zmago bi imeli Celjani 7 točk prednosti pred Koprčani, 6 pred Sobočani, 5 pred Lendavčani in Kranjčani, 3 pred Velenjčani, zgolj za eno točko bi zaostajali za četrtimi Domžalčani! Tako pa imajo razliko v zadetkih 10:9, Triglav 5:14, a ima točko več!

Sodnikovo opravičilo ...

Pa tako lepo se je začelo. Razpoloženi Bakarič je priigral prosti strel, Popovič je preskočil žogo in zamajal obrambo, Pavlovič pa podal v nasprotno smer. »Top« iz levice **Sebastjana Gobca** je storil svoje, kajti vratar Gracar je žogo komaj preusmeril v vratnico, potem pa jo je pričakal **Serge Akakpo**. Le tri minute kasneje se

CM Celje (4-1-4-1): **Kotnik** – **Bakarič** – **Gobec** – **Močivnik** – **Pavlovič**. Igrali so še **Firer**,

Rudar (4-4-2): **Savič** – **Jesdič** – **Rošar**, **Djokič**, **Žinko**, **Rudarič**. Igrali so še **Trifkovič**, **Podlogar**

je Celjanom ponovila napaka, kot so jo storili že v Velenju. Izgubili so skok pred prečno črto. Žoga je skakljala do roba kazenskega prostora, da bi po njej udaril Sever. V mrežo je letela ob bližnji vratnici, kjer se krivda pripisuje vratarju. V prve pol ure bi lahko videli tri gole, čeprav je bila temperatura zraka zelo visoka. Bezjak je prodril v kazenski prostor, zrušil ga je Brajič, toda mariborski sodnik Vinčič ni čutil potrebe, da bi pokazal na belo točko. Kasneje se je Celjanom opravičeval, ker ni dosodil prekrška, obenem pa jih želel prepričati, da je bil trk izven kazenskega prostora. »Sodniških odločitev ne želim komentirati. Lahko rečem le, da se gostujoči branilec ni dotaknil žoge,« je bil glede spornega dogodka

V Kopro je **Damjan Trifkovič** dobil prosti strel.

PANORAMA

NOGOMET

1. SNL, 7. krog: CM Celje – Triglav 1:2 (1:1); Akakpo (14); Sever (18), Krcič (51), Koper – Rudar 1:1 (1:0); Pučko (34); Djokič (69), Olimpija – Maribor 4:1 (3:0); Mura 05 – Domžale 1:1 (1:0); Hit Gorica – Nafta 2:1 (1:0).

2. SNL, 4. krog: Dravinja – Aluminij 1:5 (0:4); Petrak (49); Ploj (19, 28, 30-11 m), Kurež (45, 48), Šmartno 1928 – Bela krajina 0:0; Šenčur – Šampion Celje 2:1 (0:1); Aljančič (74), Božičič (81); Zagor (45). **Vrstni red:** Aluminij, Krško 10, Interblock, Šenčur, Dob 7, Šampion, Šmartno 4, Radomlje, Bela krajina 3, Dravinja 0.

3. SNL – vzhod, 2. krog: Kovinar Štore – Tromejnik 2:0 (1:0); Pižir (40), Kos (89), Zreče – Stojnci 2:1 (2:1); Trunkl (38, 45). **Vrstni red:** Zavreč 6, Čarda, Dravograd, Veržej 4, Grad, Kovinar, Odranci, Malečnik, Tromejnik, Bistrica, Zreče 3, Rakičan 1, Paloma, Stojnci 0.

Štajerska liga, 2. krog: Šentjur – Krško B 2:0 (0:0); Belak (62, 88), Šmarje – Marles hiše 0:0; Šoštanj – Pohorje 4:0 (1:0); Ibrahimovič (20), Vasič (78-11 m), Lubej (82), Gajič (92). **Vrstni red:** Šmarje, Šoštanj, Peca, Marles hiše, Drava 4, Šentjur, Podvinci, Krško B, Pohorje 3, Pesnica 2, Koroške gradnje, Poljčane, Ormož 1, Maribor Tezno 0. (MiK)

LESTVICA 1. SNL					
MARIBOR	7	5	1	0	15 : 3
OLIMPIJA	7	4	2	1	12 : 8
HIT GORICA	7	4	1	1	14 : 6
DOMŽALE	7	3	3	2	9 : 5
TRIGLAV	7	3	0	2	5 : 14
RUDAR	7	2	2	3	12 : 11
CM CELJE	7	2	2	2	10 : 9
NAFTA	7	1	3	4	7 : 8
MURA 05	7	1	2	4	3 : 12
LUKA KOPER	7	0	4	3	3 : 10

Velenjska Areni Petrol

poraz – Velenjčani neporaženi iz Kopra!

me pripravil priložnost za izenačenje, ran Pavlovič (v ozadju).

– Medved, Krajcner, Akakpo, k, Marijan, Popovič, Bezjak Đakovič, Romih.

eničnik, Stojnič, Berko, De- otman – Bratanovič, Majcen. ar, Bizjak.

kratek Romih. Dodal je, da je bilo na nekaterih njihovih prejšnjih tekmah več spornih odločitev. Bodo torej nastavili še drugo lice? Da je imel Vinčič slabo vest, je bilo očitno pri drugem rumenem kartonu Brajiču v 67. minuti. Odtlej so Celjani močno pritiskali, ozračje se je ohladilo, občinstvo je še vedno dihlo z njimi in jim ni namenilo žvižgov. Nič ni pomagalo. Romih je priznal: »Zaslužili smo si poraz. Svojim fantom ničesar ne očitam, borili so se po svojih najboljših močeh, toda manjkata jim še agresivnost in odločnost. Gostje so bili boljši v dvobojih, do 70. minute so jih po moji oceni dobili kar 90 odstotkov. To je bilo ključno za razplet. Morda bi bilo vse drugače, če bi zadel Bezjak.« Celjani imajo predvideni dve prijateljski

iložnost za igro šele v drugem delu, ko je podal Djokiču za izenačenje.

tekmi. »Danes bomo igrali v Šmarju pri Jelšah, v petek pa v Karlovcu. Delo na treningih bo spet bolj intenzivno. V soboto, 10. septembra, moramo v Mariboru prikazati svoj pravi obraz,« je bil precej zaskrbljen Damjan Romih. Dopolnil ga je **Klemen Medved**: »Vse smo imeli v svojih nogah. Prepričani smo bili, da bomo zmagali. Ponavljati so se začele naše stare napake, sledila je še nesrečna izključitev. Želeli smo neobremenjeni odpotovati v Maribor ... Strniti moramo vrste, drugega nam ne preostane.«

Bližje zmagi

Rudar je na tretjem gostovanju v sezoni prišel do prve točke. Moštvo Milana Đuričića je v Kopru po голу **Mateja Pučka** v 35. minuti zaostajalo z 1:0, zatem pa preko **Branimirja Djokiča** v 70. minuti izenačilo. S točko zagotovo nobena od ekip ni bila zadovoljna. Koprčani, ki so še vedno brez zmage, so nujno potrebovali komplet treh točk, a jih tudi tokrat niso vknjižili. Velenjčani pa so tisti, ki lahko bolj žalujejo za zmago, saj so imeli na koprski Bonifiki več od igre. Bili so nevarnejši predvsem v drugem polčasu, vendar na koncu le remizirali. Rudar je na lestvici zdrsnil na osmo mesto, kjer ima skupaj s CM Celjem po osem točk. Trener **Milan Đuričić** je dejal: »Točka res ne zadovoljuje nikogar. Mi smo vse naredili, da zmagamo, a na žalost nam ni uspelo. Veseli me, da se fantje trudijo. Tako moramo nadaljevati. Pričakujem še večje plodove. Igralci se morajo sprostiti in verjeti morajo vase. Ko bodo sami zadovoljni, bodo zadovoljni tudi tisti, ki jih gledajo.« Velenjčane po reprezentančnem premoru čaka domača tekma s Hitom Gorico, zatem tri neugodna gostovanja, v Lendavi, Domžalah in Kranju.

DEAN ŠUSTER
MITJA KNEZ
Foto: TimE
SHERPA

Z drugim pokalom na izredno skupščino

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so po Šaleško-savinjskem turnirju osvojili tudi turnir v srbski Kanjiži. V finalu so premagali madžarski Szeged z 29:27, z devetimi goli Luke Žvižjeja in 20 obrambami Dejana Periča.

Štiri gole je dodal Pero Metličič, po trikrat so zadeli David Razgor, Alem Toskič in Vid Poteko. Za najboljšega igralca turnirja so proglasili **Davidu Razgorja**, za najboljšega vratarja **Dejana Periča**, najboljši strelec pa je bil **Gasper Marguč**. Slednji je v polfinalu proti madžarskemu Pleru (32:24) dosegel kar 13 golov brez zgrešenega strela. Tedaj sta branila Urban Lesjak (7 obramb) in Matevž Skok (6). Eden izmed celjskih rokometišev je še čutil posledice potovanja z avtobusom in je še spal, ko smo bili dogovorjeni za intervju. Vljudno se je opravičil.

Z moštvom je bil v Srbiji tudi direktor kluba **Roman Pungartnik**: »Zelo vroče je

Za najboljšega igralca turnirja so v Kanjiži proglasili organizatorja igre celjskega moštva **Davidu Razgorja**.

bilo, nič manj kot pri nas. Tudi sprejem organizatorjev je bil tak, topel in prisrčen. Dvorana je bila oba dneva

nabito polna. Bili smo presenečeni, 700 kilometrov od doma, koliko navijačev je bdrilo našo ekipo, tako zaradi

srbskih reprezentantov kot zaradi igralcev, ki so igrali v bližnji Madžarski.«

Izredna skupščina kluba se bo danes začela ob 18. uri v avli dvorane Zlatorog. Mesto predsednika kluba je po odstopu **Toneta Turnška** že nekaj časa izpraznjeno. »Za nemoteno delovanje potrebujemo njegovega naslednika. Začenja se 22. sezona, ko bo naš pokrovitelj Pivovarna Laško. To je redkost tudi v svetu. Želim, da predsednik izhaja iz njene vrste. Ni skrivnost, da bomo predlagali Dušana Zorka,« je dvome razblinil Pungartnik. Celjsko moštvo se bo, ne glede na prijateljsko tekmo, v petek spopadlo z Zagrebom v Radečah. Naslednji teden, v torek, 6. septembra, se bodo pivovarji pomerili še z enim bivšim evropskim prvacom. Gostovali bodo v Bjelovarju, sodeč po rezultatih hrvaškega moštva v tej sezoni pa bo šlo bolj za revialno tekmo.

DEAN ŠUSTER
Foto: TimE

V Nazarjah najboljša Elektra

Pretekli konec tedna je bil v nazarski športni dvorani prvi košarkarski turnir za pokal Bisol. Trem ekipam iz naše regije se je pridružilo Grosuplje.

Košarkarski klub Nazarje se je novemu pokrovitelju poklonil z organizacijo manjšega turnirja. Poleg domače ekipe so nastopili še šoštanjka Elektra, polzelski Hopsi in Grosuplje. »S tem turnirjem smo želeli videti, kakšni smo v primerjavi s prvoligaškimi ekipami, tako da rezultat ni bil v ospredju,« je povedal trener KK Nazarje **Franci Rupreht**. Domačini so se na prvi tekmi merili s Hopsi in niso bili obremenjeni, kdo bo zmagovalec. Končni izid je bil 93:64 za goste. Na drugi polfinalni tekmi je Elektra premagala Grosuplje z 80:67. V finalu so se nato pomerili večni lokalni tekmeči, Šoštanjčani in Polzelani. Pokal Bisol je odšel v Šoštanj. »Kot izkušen trener sem finalno srečanje videl kot zelo zanimivo, ki je bilo vredno ogleda. Vidi se, da sta ti ekipi na višjem nivoju,« je dodal Rupreht, ki je bil prav tako zadovoljen s predstavo svoje ekipe. Letos ima višje cilje, kot le obstati v 3. ligi. Finalni nastop se je končal izidom 69:62, celotno srečanje pa je bilo zelo napeto. V drugem polčasu, ko sta bili ekipi precej izenačeni, je bilo na igrišču tudi nekaj vroče krvi, zaradi česar sta bili Hohlerju in Leliču dosojeni tehnični napaki. Elektra je imela proti koncu tekme precej težav z osebnimi napakami, zato so igrali mlajši igralci, ki so bili dovolj zbrani, da so odločili tekmo sebi v prid. Najboljši strelec končnega obračuna je

Franci Rupreht si je večino trenerskih izkušenj pridobil v KK Elektra.

Letošnja okrepitev Hopsov je Jason Hannibal, ki je v finalu prispeval 9 točk.

bil »Polzelan« **Dmitrij Sviridov**, ki je dosegel 23 točk, sledil mu je Elektrin **Tadej Horvat** s 15 točkami. V tekmi za tretje mesto pa so se Nazarjani po-

merili z Grosupljem, ki je bilo v izredno izenačeni tekmi na koncu boljše za pet točk.

MOJCA KNEZ
Foto: TimE

dan

aerobike

VSTOP PROST

TOP FIT

www.top-fit.si
040 50 20 60

1. september

od 18.00 do 22.00

Medijski pokrovitelj: NOVI TEDNIK in RADIO CELJE

Iran – v nasprotju s stereotipi

Ljudje ob omembi besede Iran najprej pomislijo na islamske skrajneže, terorizem, kamenjanje žensk in še kaj bi se našlo. Skratka: Iran je po mnenju množičnih zahodnih medijev sovražna država, v kateri vladata skrajni islam in šeriatsko pravo. Omenjene trditve so na nek način seveda resnične, a razmere v Iranu še zdaleč niso tako sovražne in tujcem neprijazne, kot sprva mislimo. Iran je po mnenju mnogih popotnikov država z najbolj gostoljubnimi in iskreno prijaznimi ljudmi na svetu.

Iran ali nekdanja Perzija je osemnajsta največja država na svetu, njena površina je enaka površini osemdesetih Slovenij in šteje sedemdeset milijonov prebivalcev. Zaradi velikosti je Iran tudi zelo raznolik. V njem so tako visoke gore pogorja Elbrus, velike puščave, Perzijski zaliv in zelena pokrajina, ki obdaja Kaspijsko jezero. Država premore štiri velemesta z izredno sodobnim urbanim utripom, kot tudi neskončno veliko podeželje, kjer je še danes mogoče videti ljudi, oblečene v pisana tradicionalna oblačila.

Resda je Iran od islamske revolucije, ki se je zgodila leta 1979, islamska republika, ki jo v večini vodi islamska duhovščina. V državi vladajo zakoni, sestavljeni na podlagi šeriatskega prava, in vsi ljudje, ki so v Iranu, morajo na javnih krajih upoštevati pravila islamskega oblačenja. V Iranu vlada, kot še v mnogih državah po svetu, le navidezna demokracija, zato se o provokativnih političnih temah zaradi lastne varnosti in varnosti sogovorca ni najbolj modro pogovarjati. Če pa odmislimo trenutno politiko in se prilagodimo njihovi kulturi in navadam, je zadeva precej bolj enostavna. Takrat postane Iran izredno zanimiva država z bogato zgodovino in kulturo, s prelepimi mesti in še bolj prijaznimi ljudmi. Iranci so

Yazd, eno najbolj islamsko konzervativnih mest

zelo ponosni na svojo kulturo, še posebej na svoje pesnike, med katerimi zasedata prvo mesto Hafez in Rumi.

Grobnice slavnih iranskih poetov so pravi parki z mavzoleji v sredi, ki jih obiskujejo predvsem mladi. Med Iranci je namreč v navadi, da mladoporočenci obišejo grobove velikih pesnikov.

Prebivalci velikih iranskih metropol, še posebej mladi, so izredno izobraženi ljudje. Veliko jih obiskuje univerze, ki so v velikih kampusih in so zelo lepo urejene. Ljudje so veseli in ponosni, če med množico vidijo tudi kakšnega zahodnega turista. Radi pristopijo k njemu in ga povprašajo, kako to, da se je odločil obiskati njihovo državo, ki v zahodnih medijih nima prav dobrega slovesa. Ko jim poveš, da ti je njihova država všeč, se jim na obrazu prikaže velik nasmešek in ob slovesu ti ponosno rečejo: »Dobrodošel v Iranu.«

Turistično najbolj zanimivi kraji Irana so predvsem štiri

velika mesta. Prestolnica in najverjetneje najbolj moderno mesto v državi Teheran, ki je ob vznožju gorovja Elbrus in se deli na višje ležeči mondeni del in nižje ležeče revnejše četrti, med katerima je skoraj tisoč metrov višinske razlike. Esfahan je

zgodovinska prestolnica države, saj je bilo mesto v 17. stoletju prestolnica takratne Perzije pod vladavino slavnega Šaha Abasa, ki je Efahanu s svojimi gradnjami dal današnji sloves. Mesto krasijo čudoviti mostovi, mošeje, tržnice in drugi

največji trg na svetu. Mogoče ste že kdaj slišali za vino z imenom širaz, ta vrsta vina namreč izhaja iz istoimenskega iranskega mesta Shiraz, ki mu pravijo tudi mesto vina in pesnikov, saj se je v njem rodil znameniti iranski pesnik Hafez. Mesto

Laščanko Alenko Hren Medved smo kot popotnico spoznavali ob pisanju o Šrilanki. Do sredine septembra bo z nami z vtisi iz Irana. Prvi feljton namenja rušenju stereotipov o Iranu. In prihodnji tork? Izvedeli boste več o sodobnih iranskih ženskah.

še danes obdajajo vinogradi, le da iz grozdja pridelujejo predvsem rozine, saj je vino kot alkoholna pijača v Iranu prepovedano. Zadnje od štirih velikih metropol Irana je puščavsko mesto Yazd, ki slovi po svoji edinstveni puščavski arhitekturi s posebnimi stolpi, imenovanimi tudi lovilci vetra in zoroastrizmu, religiji, ki je prevladovala v Iranu pred prihodom islama v sedmem stoletju našega štetja. Kljub zoroasterski tradiciji pa je Yazd eno najbolj islamsko konzervativnih mest, tako je v njem mogoče videti veliko žensk, oblečenih v čador. To je nekakšno pregrinjalo, ki od glave do pet prekriva celotno žensko telo, razen obraza, in je posebej značilno za Iran.

ALENKA HREN MEDVED

Drugi največji trg na svetu v Esfahanu

IZBERITE NAJ KNJIGO PO PRIPOROČILU BUKVARNE NOVEGA TEDNIKA

Zaporedna št.	Avtor	Naslov	Priporočila
1.	BRYSON BILL	Kratka zgodovina skoraj vsega	TATJANA CVIRN
2.	DOVČ JANEZ	Sozvočja Slovenije	BRANE STAMEJČIČ
3.	GAZVODA NEJC	V petek so sporočili, da bo v nedeljo konec sveta	IVANA STAMEJČIČ
4.	J.K. JEROME	Trije možje se klatijo	POLONA MASTNAK
5.	KOZINC ŽELJKO	Lep dan kliče	BRANKO JERANKO
6.	KRAJNC MATEJ	Krst pri Savici	BOJANA AVGUŠTINČIČ
7.	KUZMAN JOŽE	Leto prej	BRANE JERANKO
8.	LAURIE HUGH	Poka puška	BRANE STAMEJČIČ
9.	MARQUEZ GABRIEL J.G.	Žalostne kurbe mojega življenja	BISERKA POVŠE TAŠIČ
10.	MAZZINI MIHA	Drobtinice	URŠKA SELIŠNIK
11.	OPEKA PEDRO	Dnevnik spopada	SAŠKA T.OCVIRK
12.	POLITKOVSKA ANA	Zadnji zapiski	SAŠKA T.OCVIRK
13.	SAVIANO ROBERTO	Gomora	TATJANA CVIRN
14.	TRIBUSON GORAN	Če ne bo hujšega	ŠPELA KURALT
15.	VEZOVIŠEK MARKO	Kuba libre	ANJA ŠROT
16.	VILFAN PETER	Črni Peter brez dlake na jeziku	DEAN ŠUSTER
17.	ZADRA ELMAR IN MICHAELA	Točka G	SIMONA ŠOLNIČ
18.	ZERZER JANKO	Po koroških poteh	BRANE JERANKO
19.		Psi	MATEJA JAZBEC

GLASOVALNI LISTIČ

Spoštovani bralci Novega tednika, vabimo vas, da glasujete za knjigo, ki vas je med priporočenimi najbolj navdušila.

Izbrane knjige vam sicer ne bomo podarili, vas bomo pa zagotovo prijazno nagradili. Med vsemi prejetimi glasovalnimi lističi bomo namreč tri tudi izžrebali.

IZREŽITE GLASOVALNI LISTIČ IN NAM GA DO 30. SEPTEMBRA 2011 pošljite na naslov: NT&RC d.o.o., Prešernova 19, 3000 Celje

Glasujem za knjigo pod zaporedno številko: _____

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

GSM/TELEFON: _____

E-MAIL: _____

Obkrožite:

- a) sem naročnik Novega tednika
b) občasno berem Novi tednik

Kozjanska domačija je v zadnjih letih postala prepoznavna blagovna znamka, skozi leto pa gosti tudi do 500 različnih gostov. Gospodar Bojan Guček pa bi rad v projekt vključil širšo okolico domačije, da bi se Sloveniji predstavili tudi kot Kozjanska vas.

Ta star oča s »koako stoaro dubusko besajdo«

S tako staro dobjsansko besedo je na Kozjanski domačiji že tretje leto odmevalo kmečko izročilo – Letos so ga oživili tudi kozji pastirci

Kozjanska domačija je v zadnjih letih postala prepoznavna znamka Dobja. Teden domačih obrti pa festival domače kulturne dediščine, ki privabi krepko več kot tisoč ljudi. Bojanu Gučku, gospodarju Kozjanske domačije, pa je letos pri organizaciji pomagalo kar sto prostovoljcev.

Začeli so oglarji. »Oglanco«, kot se reče po domače oglarški kopi, so zložili že v ponedeljek. Če se zdi »oglanca« v principu čisto enostavna reč – drva na kup, zemljo čez, prižgemo in čakamo – pa je v resnici to prava znanost. Treba je biti silno natančen, pazljiv in skrben, da namesto oglja ne dobiš kup pepela. Pa se glavni oglar **Janko Novak** na to več kot dobro spozna.

Od letos se lahko Kozjanska domačija pohvali tudi s čebelnjakom, prav v kratkem pa se bo lahko še s čebelami. Kot pravi Guček, bodo v prihodnje uvedli tudi apiterapije, ki so pri nas precejšnja novost. Poldekov Marjan je ob tem kuhal odlično domačo »viljamovko iz pšeničk«. Domačinka **Veronika Gradišek** je za otroški dan, ki sta ga sicer pripravili **Simona Romih** in **Irena Tovornik**, napisala mladinsko igro Pastirji na paši. Gospodinjski dan, na čast letos na kmetiji gostujoči kravici posvečen mleku, pa je prevzela **Helena Volasko**.

V petek se je v izvedbi Folklornega društva Sveti

Gasilci iz Jezerc so bili s svojim starodobnikom iz leta 1956 prava atrakcija. Mimogrede so dokazali, da v sili še vedno niso za odmet.

Štefan »zgodila« še ohcet na star način pred »bajtico«. Tokrat še v igri, Guček pa upa, da se bosta ob naslednji taki priložnosti na star na čin dva tudi zares vzela. Sobota je bila zaslužen dan zabave ob izjemno uspelem tednu druženja, ki mu je letos za spremembo streglo tudi vreme.

okrožili še z nedeljskim Guzajem pohodom. Morda je opevan kozjanski razbojnik kdaj stikal tudi po Kozjanski domačiji. Kot pravi Guček, je bil tokrat nadvse vesel, da se je spet oglasil na ta način. In kot pravi, ga bodo tradicionalno vabili še naprej.

SAŠKA T. OCVIRK
Foto: GrupA

Takole so na Kozjanski domačiji v soboto »šterali« kopo. V tej vročini je bilo oglje kuhano že sredi tedna. Morda prihodnje leto najdejo še kakšnega kovača, da ga bo sproti porabil.

Utrip Kozjanske domačije so še posebej popestrili otroci s svojo pastirsko igrico. Letos pa so v tednu starih obrti in običajev na domačiji gostili tudi kravo in kozo.

Prikazali so mlačev na različne načine. Mlatilnice so bile sicer različne, vse pa precej hrupne. A v starih časih je smeh ob takem druženju preglasil tudi najbolj ropotajoče.

Pod drevesom je Marjan Guček kuhal domačo »viljamovko iz pšeničk«.

Prvošolčki najranljivejši v prometu

Previdno na cestah!

»Ne le prve dni novega šolskega leta, na cesti je predvsem zaradi otrok treba biti pozoren ves čas,« opozarja policijski inšpektor Sektorja uniformirane policije Policijske uprave Celje Boris Verdnik. V začetku šolskega leta je le nekoliko več akcij in nadzora prometa, predvsem hitrosti. Na Celjskem večjih posebnosti pri varnosti otrok na poti v šolo in iz nje pravzaprav ni, čeprav je vsaka nesreča odveč. Lani je bil na poti v šolo v nesreči v Celju poškodovan en otrok, ki je bil potnik v vozilu, ena nesreča se je zgodila tudi v Šentjurju, vendar tam do nezgode ni prišlo na poti v šolo, ampak v naselju v popoldanskem času.

Na policiji dodajajo, da otroci doživljajo promet drugače kot odrasli. Mnogi še niso sposobni samostojno ocenjevati nevarnosti na cesti. Prometne predpise si razlagajo po svoje, hkrati pa se obnašajo zelo spontano,

zato vozniki avtomobilov včasih težje predvidijo njihovo vedenje. In ravno to je zelo nevarno in zahteva posebno pozornost voznikov. Ti so malomarni tudi pri parkiranju pred šolami in vrtci, ko otroke pripeljejo v šolo. Ponekod na Celjskem so zato pred šolami ali vrtci uredili nekajminutno brezplačno parkiranje, toda to ne prepreči jeze nekaterih staršev, ki ne razumejo, da mora pred takšnimi ustanovami biti red in da niso edini, ki svoje malčke z vozili pospremi v šole. Se pa pri tem pojavlja vrsta kršitev. »Zadnja leta opažamo, da nekateri starši svojih otrok ne pripeljejo v ustreznih varnostnih sedežih. Događa se, da se starši med seboj dogovarjajo o prevozu otrok svojih prijateljev in imajo v vozilu tri ali štiri otroke, ki prav tako niso v ustreznih sedežih,« razlaga Verdnik. Spomnimo le, da je lani neka mati svoje otroke pripeljala zgodaj zjutraj v

Pazite nanje.

šolo vinjena. »Res je. Tudi to se zgodi. In ni več »pravila«, ali je vinjen moški ali ženska,« je ogorčen Verdnik. V celjskih policijskih statistikah so tudi poklicni vozniki, ki so »napihali«, čeprav tega niti v sanjah ne bi smeli, sploh pri prevozu otrok ne. »Zato bo ne le v začetku šolskega leta, ampak tudi vmes poostren nadzor tudi nad temi vozniki. Včasih tak nadzor predlagajo šole,« pojasnjuje Verdnik. Posebej pod drobnogledom bodo te dni tudi motoristi, saj starši svoje mladoletne otroke dokaj pogosto pustijo na motorje. »Ne bomo pa nadzorovali le motoristov, ampak tudi kolesarje, kar pomeni, da bomo preveri-

li, ali so vozila brezhibna,« obljublja Verdnik.

»Mestna občina Celje vsako leto pred začetkom šolskega leta obnovi talno signalizacijo v okolici vseh celjskih osnovnih šol. Na terenskem ogledu varnih šolskih poti pa je bilo letos ugotovljeno, da je vertikalna prometna signalizacija postavljena brez pomanjkljivosti, zato je v letošnjem letu ni bilo treba obnavljati,« so sporočili s celjske občine.

V mestih so v okolici večine šol pločniki, kar ne velja vedno za šole in vrtce, ki so na podeželju. Verdnik zato priporoča posebno previdnost

Poleg policije se bodo v meritve hitrosti vključili tudi občinski redarji na Celjskem. Ti že kar nekaj časa izvajajo radarske meritve najpogosteje na ulicah v neposredni bližini šol in vrtcev, promet nadzorujejo tudi na območjih umirjenega prometa. V prihajajočih tednih bodo tam najbolj prisotni v času, ko šolarji prihajajo v šole in odhajajo domov.

predvsem v manjših naseljih oziroma vaseh, kjer so otroci na poti v šolo še toliko bolj izpostavljeni. V preventivne akcije ob začetku šolskega leta so vključeni vsi sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, številna društva, povezana z dejavnostmi v prometu, AMD, združenje šoferjev in avtomehaničnikov in tudi AMZS. Lani je na primer na Celjskem v prvih šolskih dneh poleg zgoraj naštetih za

varnost skrbelo še 479 policistov.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: Arhiv NT (SHERPA)

V ponedeljek, 5. septembra, bodo policisti (poleg ustaljenih nadzorov in akcij) izvajali nadzor prometa v jutranjem času, ko bodo na terenu vse njihove razpoložljive enote.

Sodba županu razveljavljena!

Dvom v resničnost Perčičevih navedb – Kmalu ponovno sojenje?

Višje sodišče je razveljavilo sodbo, v kateri je Okrajno sodišče v Celju lani oktobra celjskemu županu Bojanu Šrotu izreklo sodni opomin zaradi povzročitve lahke telesne poškodbe. Prizadejal naj bi jo črkoslikarju Ladislavu Perčiču, zatem ko naj bi ga Perčič verbalno napadel v trgovini na Polulah leta 2007. V razlagi razveljavitvene sodbe višje sodišče omeni tudi dvom v Perčičeve navedbe in to, da okrajno sodišče v ponovnem sojenju ne bo smelo spregledati Perčičeve spreminjajoče izjave o poteku dogodka.

Župan je ves čas zanikal, da je Perčiča fizično napadel, in trdil, da mora njegove zmerljivke poslušati skoraj vedno, ko ga naključno sreča v mestu. Perčič je Šrota verbalno napadal tudi v sodni dvorani, saj ga je morala sodnica večkrat umirjati. Sporno se je Šrotovi obrambi tudi zdelo, da je Perčič po sporu z županom v trgovini k zdravniku zaradi težav z bobničem v ušesu (ki naj bi bile po izjavi Perčiča posledica klofute) odšel šele tri tedne po dogodku in ne takoj! Tudi to se je višjemu sodišču zdelo »čudno«, zato

je okrajni sodnici predlagalo, da s postopkom v novem sojenju to natančneje pojasnijo in da bo treba medicinskega izvedenca še bolje izprašati o vzroku takšne poškodbe in njeni povezavi z dogodkom na Polulah. Obstaja namreč možnost, da je Perčič takšno poškodbo dobil že prej oziroma, da je posledica bolezenskega stanja. Prav tako naj bi Perčič enkrat zatrjeval, da je dobil klofuto po licu, kasneje pa, da je dobil udarec po ušesu. Sojenje se bo tako začelo znova, datum nove obravnave na celjskem okrajnem sodišču pa še ni znan.

SŠol

O Ladislavu Perčiču smo že večkrat pisali. Predvsem o njegovi zameri do celjske občine, ki je nastala zaradi težav z denacionalizacijo v Linhartovi ulici v Celju, kjer je imel svoje delovne prostore. Tam je bilo večkrat videti tudi žaljive plakate, uperjene proti vodstvu Mestne občine Celje.

Zagorel nov lokal

Pretekli četrtek popoldne je zagorelo v Kristan Vrhu na območju Šmarja pri Jelšah. Ognjeni zublji so zajeli gostinski lokal. V požaru, do katerega je prišlo zaradi napake na električni napeljavi, je v celoti zgorelo s slamo pokrito ostrežje, ogenj pa se je razširil tudi na spodnje gostinske prostore.

Škode naj bi bilo kar za 100 tisoč evrov. Požar so prvi opazili lastniki, v času ko je iz-

bruhnil, pa naj bi bilo v lokalu nekaj gostov. Poškodovan ni bil nihče, so pa v celjsko bolnišnico na opazovanje zaradi vdihavanja plina med gašenjem odpeljali domačina, vendar resnih posledic ni imel. Tleti naj bi začelo v elektroomarici na zunanem delu objekta, od koder so iskre preskočile na ostrežje. Ker je bil objekt prekrit s slamo se je ogenj še hitreje in bolj razvnel. Gre za lokal, ki so

ga v Kristan Vrhu odprli šele lani. Na terenu je bilo skoraj 80 prostovoljnih gasilcev iz Kristan Vrha, Šmarja, Pristave, Mestinja, s Sladke Gore, iz Šentvida in Zibike. Na kraj požara so po klicu (ob 2. uri v noči na petek) prišli že po slabih petih minutah, gašenje pa je trajalo do osme ure zjutraj, je povedal poveljnik PGD Kristan Vrh Peter Bravničar.

SŠol
Foto: MJ

SPODBUDNE ZGODBE

V petih mesecih smo v torkovih številkah Novega tednika zapisali 13 spodbudnih zgodb iz gospodarstva. Želimo jih še več. Zagotovo tudi vi. Le kdo bi se otepal dobrih praks v času, ko je gotova samo negotovost ...

Pionirka v »čokoladnem poslu«

Marinko Dobnik je ljubezen do jezikov pripeljala do strasti izdelovanja čokolade. Po izobrazbi učiteljica angleščine in francoščine se je zapisala gastronomiji. Začetki so bili travmatični. Pionirko v poslu s čokolado so marsikdaj »zabili do tal« ...

Novi tednik, št. 23 – 22. marec 2011, stran 5

Takole smo 22. marca letos zapisali prvo spodbudno zgodbo v Novem tedniku in odmerili prostor novi rubriki znotraj gospodarstva. Povabili smo vas, da nam predlagate najboljše iz vašega poslovnega okolja in naše vabilo velja tudi danes, pet mesecev pozneje. Pišite nam na e-naslov: tednik@nt-rc.si s pripisom »Predlog za spodbudno zgodbo«. Preverili bomo poslovanje samostojnega podjetnika ali podjetja in vam dobre zgodbe predstavili v eni od torkovih številok Novega tednika.

Pisala so njihovo okno v svet

Družinsko podjetje Viva-pen (na sliki direktorica **Petra Melanšek**) ohranja kulturo pisanja. Njihovo več kot štiri desetletja dolgo razvijanje pisal je naložba v ohranjanje kulture pisanja.

NT, št. 27 – 5. april 2011

Hlev ob petkih in svetkih

Med proizvajalci mleka je tudi **Marjan Turnšek** iz Lokrovca pri Celju. Na njegovi kmetiji obdelujejo več kot 50 hektarjev zemlje, imajo več kot 40 molznic, sami vzrejujejo telice in redijo nekaj bikov do končne teže.

NT, št. 29 – 12. april 2011

Izziv v znanju

Prihodnost slovenskih orodjarjev je v razvoju in izdelavi celovitih izdelkov, pravijo v podjetju Gorenje Orodjarna (na sliki direktor dr. **Blaž Nardin**), ki je na minulem sejmskem četverčku v Celju prejelo kar dve sejmski priznanji za izdelavo dveh izjemno zanimivih in tehnološko dovršenih orodij.

NT, št. 31 – 19. april 2011

Izbral je življenje med rožami

Čeprav je **Mirko Krašovec** že natančno pred desetletjem predal vrtni center v Arclinu sinu Simonu, ne mine dan, da se ne bi vsaj malo »oglasil« med rožami.

NT, št. 34 – 3. maj 2011

Vlaganje v ljudi se obrestuje

Da se zgodbe malih podjetnikov tudi oziroma še posebej v težkih časih lahko pišejo z velikimi črkami, je ob nedavni, letošnji podelitvi občinskih grbov zgovorno pokazala tudi celjska občina. Bronasti grb je namenila podjetniku **Ludviku Lončarju**, ustanovitelju uspešnega podjetja Biro Bit.

NT, št. 36 – 10. maj 2011

Sonce je posijalo iz tujine

Družinsko podjetje Montpreis s Planine pri Sevnici prodaja slovenski les tudi na Daljni vzhod. Ko so Robičevi pred 20 leti postavili svojo žago, je bila ta dejavnost pač samo ena od možnosti za preživetje.

NT, št. 42, 31. maj 2011

Klik do kmečkih dobrot

Ena izmed prvih spodbudnih zgodb, ki smo jo v Novem tedniku predstavili 7. junija 2011, nas je samo s klikom popeljala do kmečkih dobrot. Kmečka-trznica.si je namreč prva internetna tržnica, na kateri ponujajo izdelke izključno slovenskih kmetij. Ko nas je v uredništvo Novega tednika pred kratkim poklical bralec, da bi pridobil kontaktno številko prav omenjenega ponudnika spletnega trgovanja s kmečkimi dobrotami, smo nekako zaslutili, da smo s spodbudnimi zgodbami na pravi poti. Našim bralcem niso le zanimivo branje, so tudi spodbuda za tkanje novih poslovnih poti. In to je, konec koncev, tudi naš namen. Tudi v krizi imamo spodbudne zgodbe, čeprav se do njih dosti težje dokopljemo kot do slabih.

NT, št. 44 – 7. junij 2011

Kozjani osvajajo Slovenijo

Središče Kozjanskega, malo Kozje, je postalo v preteklih letih veliko pokopališče tovarn, saj so zaprli kar dve (konfekcijo Mont Kozje z uveljavljenimi puhovkami in Dekor Kozje). Obenem je iz nič nastalo nekaj uspešnih podjetij, med njimi Rajmax (na sliki direktor **Janko Rajgl**), ki je s svojimi PVC- in ALU-okni ter vrati osvojil že skoraj vso Slovenijo.

NT, št. 46 – 14. junij 2011

»Žmah« po lesu

»Les je lep. Ampak šele, ko ga pravilno obdelamo«, pravijo v Mizarstvu Kovač v Ljubiji, kjer se ponašajo s certifikatom FSC. Obrat v bližini Mozirja je tipični primer spodbudne zgodbe, ki jo je leta 1979 začel pisati **Miha Kovač**.

NT, št. 52 – 5. julij 2011

Če obstaneš le za hip, si mrtev

Kako je žalski Mikropis postal eno najuspešnejših računalniških podjetij na svetu? »Recept je samo v trdem delu, odrekanju in prilagajanju svetovnim trendom. Vsak čas smo skušali biti korak pred konkurenco .... Potrebna pa je tudi zdrava kmečka logika: kolikor ustvariš, toliko lahko »poješ«. Tukaj ni neke filozofije,« pravi direktor **Janez Uplaznik**.

NT, št. 54 – 12. julij 2011

Pot do sodobne grafike

Obrtnik **Miran Gracer** prisega na vlaganje v tehnologijo, zmerno rast in raznolike partnerje. »Prvi tiskarski stroj sem kupil v Zagrebu za nekaj prihrankov in izposojenega denarja in kot vsak mlad nadebudnež začel delati v kletnih prostorih očetove hiše,« se spominja Gracer.

NT, št. 60 – 2. avgust 2011

Z valovanjem morja do elektrike

Težki časi so štorske železarje prisilili, da so razpustili vzdrževalno službo in **Franc Preložnik** je bil postavljen pred dejstvo, da se bo treba lotiti nečesa drugega. Ustanovil je podjetje Etra, ki je z dveh zaposlenih leta 1994 zraslo v 39-članski kolektiv s skoraj polovico zaposlenih s VII. ali višjo stopnjo izobrazbe ...

NT, št. 62 – 9. avgust 2011

Heroji Zlate harmonike

V finalu je nastopilo 34 harmonikarjev in 14 ljudskih godcev veteranov

KUD Ljubečna je z organizacijskim odborom, ki ga je vodil Janez Šabec, uspešno organiziralo 31. zlato harmoniko, najkvalitetnejše tekmovanje harmonikarjev z diatonično harmoniko v Sloveniji. Pravzaprav je bilo zaradi sodelovanja tekmovalca iz Pliberka v Avstriji to mednarodno tekmovanje, ki je navdušilo precejšnje občinstvo, ki se je v izredno primernem poletnem vremenu v popoldanskem času zbralo na prostoru PGD Ljubečna.

Po enajstih predtekmovanjih v Besnici, Nazarjah, Bodoncih, Marija Reki, Studencu, Babni Gori, Gorišnici, Postojni, Ratežu, na Ruški koči in v Laškem ter dveh polfinalih v Bodoncih in na Ljubečni se je v finale uvrstilo 34 harmonikarjev v štirih kategorijah in 14 ljudskih godcev veteranov.

Zlata harmonika na Ljubečni je letos trajala dva dni. V soboto so pred žal prazno dvorano nastopili ljudski godci veterani. Zaradi svojega igranja in nastopa so si zaslužili večjo pozornost. Godcem so podelili šest zlatih ter po štiri srebrne in bronaste medalje. Največ odobranja je požel skoraj 88-letni **Alojz Jug** iz Hoč pri Mariboru, ki je med drugim zaigral tudi skladbo, ki jo je igral v Radvanjski godbi leta 1945. Že četrtrič zapored pa je zmagal **Ivan Srpčič** iz Cerkelj ob Krki, kar je svojevrsten rekord na Ljubečni.

V nedeljo je bilo tekmovanje dopoldne in popoldne pred strokovno komisijo, ki so jo sestavljali Zoran Kolin, Zmagor Štih in letos prvič Tina Bohak, ki je bila absolutna zmagovalka Ljubečne leta 2001. Za podelitev plaket Avgusta Stanka je ocenjeval tudi predsednik organizacijskega odbora Janez Šabec.

Tri glavne nagrade moškim

Komisiji sta imeli težko delo, saj je bila razlika med finalistami resnično minimalna in so odločale malenkosti. Podelili so 12 zlatih, 14 srebrnih in 8 bronastih plaket.

Največ zanimanja je bilo za dobitnike treh glavnih nagrad.

Nagrado občinstva je dobil **Nejc Juhart** iz Slovenske Bistrice, ki mu jo je izročila predstavnica NT&RC Tatjana Cvirn. Plaketo Avgusta Stanka je dobil odličen **Tomaž Boškin** iz Gračešč pri Portorožu z mentorjem Deanom Delguistom, ki je to nagrado dobil leta 2001. Absolutni zmagovalec je postal **Jani Pušnik** iz Hramš pri Dobrni z mentorjem Branetom Klavžarjem. Po oceni strokovne komisije sta prav ta dva tekmovalca najbolj odstopala od vseh finalistov in sta pokazala daleč največ znanja, predvsem pa ju ni izdala trema.

Pomerile so se tudi harmonikarke

Nastopilo je tudi šest harmonikark, nobena pa ni osvojila zlate plakete. Že štirinajstič je sodeloval **Janez Lekše** iz Škocjana, ki je daleč najuspešnejši od tekmovalcev vseh Zlatih harmonik, saj je osvojil ob eni srebrni kar 13 zlatih plaket, postal dvakrat absolutni zmagovalec, trikrat je dobil nagrado občinstva in enkrat plaketo Avgusta Stanka. Pozitivno je presenetil najmlajši, še ne enajstletni **Rene Črešnar** z Lovrenca na Pohorju, ki je po lanskem srebru letos napredoval do zlata in veliko obeta.

V popoldanskem programu so ob harmonikarjih nastopili Ženski pevski zbor KUD Ljubečna z Vido Bukovac ter ansambla Jug iz Virštanja in Golte s Šmihela nad Mozirjem. Organizacija je bila uspešna, harmonikarji z mentorji so pokazali veliko znanja, dobro pa se je odzvalo tudi občinstvo. Če bi se organizator vsaj malo potrudil pri boljši reklami prireditve, bi bil uspeh še večji, kot je bil. Brez dvoma pa je Zlata harmonika kljub poplavi podobnih prireditev in tekmovanj, ki jih kar mrgoli po Sloveniji, še vedno daleč v ospredju in pravim harmonikarjem uspeh na njej veliko pomeni.

TONE VRABL
Foto: Time

Trije najboljši letošnje Zlate harmonike: Tomaž Boškin, Jani Pušnik in Nejc Juhart

Med 14 harmonikarji veterani je že četrtrič zmagal Ivan Srpčič iz Cerkelj ob Krki (peti z desne), ob njem desno je najstarejši harmonikar, 88-letni Alojz Jug iz Hoč.

Dvanajst dobitnikov zlatih medalj letošnje Zlate harmonike

Mladi harmonikarji, dobitniki srebrnih priznanj

66 let
z vami in za vas
VSAK TOREK IN PETEK
Facebook Novi tednik in Radio Celje
www.novitednik.com

novitednik

»Posekali« vso slovensko konkurenco

Po predhodnih območnih tekmovanjih gozdarjev sekačev (za območje Zgornje Savinjske doline je bilo junija v Gornjem Gradu, avgusta pa v Lučah) so se prvaki pomerili tudi na državnem tekmovanju, ki je bilo v okviru 49. sejma Agra v Gornji Radgoni.

Zavod za gozdove Slovenije je pripravil tradicionalno, tokrat že 13. državno sekaško tekmovanje slovenskih lastnikov gozdov. Tekmovanja zavod pripravlja zato, da bi med lastniki gozdov širili varno in pravilno delo v gozdu, zajema pa pozna-

vanje varnosti in zdravja pri delu v gozdu in v lesarstvu, poznavanje in vzdrževanje tovrstne tehnike ter tekmovanje iz spretnosti, natančnosti in pravilnosti opravljenih tipičnih del v gozdarstvu (posek in obdelava lesa). Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 15 ekip iz vse Slovenije z 42 tekmovalci in s tremi tekmovalkami. Zmagala je ekipa območne enote ZGS Nazarje pred Tolminom, Mariborom, Sežano in Slovenj Gradcem. Med posamezniki so se pri moških najbolje uvrstili Janko Mazej (OE Nazarje) iz Belih Vod

na prvo, Marko Jelšnik (OE Nazarje) iz Gornjega Grada na drugo, Niko Rupnik (OE Tolmin) na tretje, Stanko Goličnik (OE Nazarje) iz Šoštanja na četrto in Matic Čuk (OE Tolmin) na peto mesto. Med ženskami se je na prvo mesto uvrstila Lučka Jelšnik iz Gornjega Grada, na drugo Nataša Zamernik in na tretje Berta Voler, obe iz Luč, vse iz ženske ekipe OE Nazarje. Pri nakladanju lesa in sestavljanju piramide z dvigalom na gozdarski prikolici se je najbolje odrezal Anton Turk (OE Nazarje) iz Nazarij.

JOŽE MIKLAVC

Janko Mazej iz Belih Vod že vrsto let ne spusti blizu prvemu mestu nikogar od gozdarskih rivalov.

»Žegnali« 110 konj

Rekordno število konj in obiskovalcev je zaznamovalo 13. tradicionalno »žegnanje« konj, ki je bilo pred kratkim za kulturnim domom v Gorici pri Slivnici. Za dobro organizacijo in izvedbo je tudi tokrat poskrbela Konjerejsko društvo Šentjur.

Na začetku je v imenu Konjerejskega društva Šentjur spregovoril predsednik Stanislav Drobne. Pozdravil je sponzorje, brez katerih prireditve ne bi bilo mogoče izpeljati, vidnejše goste ter člane društev, ki so pripeljali svoje štirinožne lepote na

blagoslov. Prišli so iz Šmarja pri Jelšah, Sv. Štefana, Mozirja, Štor, Šentjurja, Prevorja, z Vrha nad Laškimi in iz pobratenege društva Kapele. Domači župnik Marko Šraml je pred blagoslovom pozval k skupni molitvi za zdravje tako konjev in njihovih lastnikov kot tistih, ki že trpijo zaradi bolezni v bolnišnicah in domovih. Pozval je prisotne, naj bo blagoslov tudi priložnost za krepitev medčloveških odnosov in najlepših vrednot življenja. Nato se je s predsednikom in še nekaterimi člani društva sprehodil od konja do konja

in jih blagoslovil kar 110, kar je presešlo vso dosedanje udeležbo. Kot vsako leto so tudi tokrat podelili priznanja, in sicer za najlepšo vprego ga je prejela Marija Drobne, za najbolj urejenega konja z jezdecem pa ga je prejel najmlajši udeleženec na poniju, doma iz Vodici pri Kalobju, štiriletni Žiga Gračnar. Zahvalo za dolgoletno sponzorstvo so izročili domači gostinki Ančki Lesjak. Sledila je tradicionalna pogostitev, ki je obiskovalce povezala v pogovoru in prijetnem vzdušju.

MAJDA REZEC

Žiga Gračnar je bil najmlajši udeleženec prireditve.

Obvestilo bralcem, ki so tudi poročevalci

Rubriko Bralci poročevalci pridno polnite s svojimi prispevki, ki nam jih pošiljate. Ker bi radi, da bi bilo objavljeno čim več prispevkov različnih avtorjev, smo omejili dolžino tekstov na 2000 znakov (to je približno 25 vrstic teksta na računalniku, velikost pisave 14). To pomeni, da bomo vse daljše prispevke skrajšali. Zaželeno so seveda tudi fotografije, ki popestrijo tekst.

Uredništvo

Udeleženke delavnice z mentorjema s Češke

Lutkarji se izobražujejo

Konec prejšnjega tedna se je v Celju končala že peta lutkovna delavnica, ki jo vsako leto pripravlja Kulturno društvo Smeško v sodelovanju z uglednimi češkimi lutkarji.

Štiridnevno delavnico Smeška, ki deluje pri Ljudski univerzi Celje, sta tokrat vodila Jaroslava Holaso-

vá, ki uči v osnovni šoli za umetnost, in Jirí Polehna, ki poučuje v srednji šoli. Oba sta predana lutkam in svoje znanje prenašata na mlajše generacije ter uprizarjata številne predstave. Delavnice se je letos udeležilo 12 vzgojiteljic, ki bi rade motivirale mladi rod za delo z lutkami. Na delavnici se udeleženke

seznanile z animacijo predmetov, pomenom in vrstami ter animacijo lutk, vsaka je tudi izdelala svojo lutko, skupaj pa so izbrali prizore za zaključno prireditev. Ta je bila v petek pred slaščičarno Veronika v Celju, z lastno predstavo pa je zaključek popestril še Jirí Polehna.

BS

Prevorje na sliki šentjurskih likovnikov

Člani Društva likovnih ustvarjalcev Rifnik so se pred časom mudili na Prevorju. V večnamenskem prostoru tamkajšnje osnovne šole so poslikali steno v zaodrju. Martin Čater, Polona Kitak, Fanika Pevec in Dragan Podovac so ustvarili panoramsko sliko Prevorja. Domačini so menda navdušeni. Za vse ostale pa bo priložnosti za ogled ob različnih kulturnih večerih, ki jih gostijo Prevorjani, tudi v tem letu več kot dovolj.

STO

IŠČEMO TOPEL DOM

Tem štirim svetlo rjavim prijaznim in igrivim kužkom se bodo posvojitelji gotovo težko uprli. Vsi so stari 3 mesece in bodo ostali manjše rasti. Bena in Maka so našli v Vojniku, Žaka in Paka pa v Dramljah.

Ben

Mak

Žak

Pak

ŽIVLJENJE S PSOM

Kaj storiti, če se pojavi moteče vedenje psa

Najbolj pogoste oblike motečih vedenj so skakanje na ljudi, ločitvena tesnoba, izsiljevanje, nadležno lajanje, grizljanje predmetov, rok, oblačil, povodca, neželjeno naskakovanje, agresivnost in podobno. Skrajno neprijetno za skrbnika je, ko se pes za teče v eno od neprijetnih vedenj, zato je ob tem pogosto zelo razočaran, lahko tudi jezen in skuša neprijetnost bolj ali manj uspešno preprečiti. Pri tem se lahko kaj hitro ujame v zanko negativnosti, saj je preprečevanje samo po sebi negativno, še posebej, če traja dlje časa in ne rodi rezultatov. Človek je po takšnem neuspehu sposoben gojiti močna negativna čustva, kot so strah, žalost ali zamera, daljši čas in na tak način trajno poslabšuje odnos s svojim psom, kar posledično ne vodi k izboljšanju stanja in povzroči še več motečega vedenja.

Moteče vedenje preprečujemo vedno, hitro in odločno. Že vnaprej si moramo pripraviti scenarij ukrepanja in zagotoviti vse potrebne pripomočke glede na vrsto motečega vedenja. Pomembno je, da vedno uspemo v čim krajšem času doseči prekinitev motečega vedenja. Psu smo postavili meje, on jih je prekršil, zato smo ga prisilili, da jih upošteva. Naše vedenje je bilo potrebno, koristno, vendar za psa manj prijetno. Če bi takšno stanje trajalo ves čas, bi se pes v naši bližini počutil odrinjenega in zavrženega. Zato moramo takoj, ko smo dosegli prekinitev motečega vedenja, psa preusmeriti v nadomestno zeleno vedenje. To je lahko kakšna enostavna vaja, ki jo pes dobro pozna in jo rad izvaja. Ko uspešno opravi enostavno vajo, ga izdatno pohvalimo in nagradimo. Na tak način vzdržujemo dober odnos s psom.

Motečega vedenja ne smemo nikoli nagrajevati. Morda se vam to opozorilo zdi nesmiselno, vendar v večini primerov skrbniki nezavedno počno ravno to. Pes ravna racionalno, in sicer sebi v prid. Hitro opusti tiste dejavnosti, ki mu ničesar dobrega ne prinesejo, saj se mu takšno vedenje ne izplača. Če grizlja povodec, mi pa z njim malo pomigamo, se je povodec spremenil v igračo in smo ga nagradili z igro. Če je začel cviliti v prtljažniku avtomobila in smo ga začeli miriti in tolažiti, smo ga nagradili s

Psi na fotografijah so iz zavetišča Zonzani in iščejo novega, skrbnega gospodarja. Uradne ure zavetišča so od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure; ogledi psov pa od ponedeljka do petka od 12. do 16. ure. Telefon: 03/749-06-00; internetni naslov www.zonzani.si

pozornostjo. Če nam je ušel in se je zato lahko malo poigral s sosedovim psom ali pa najedel kakšne najdene svinjarije, se je nagradil sam. Zato moramo prepoznati in dosledno odstraniti vsako vrsto nagrade, ki si jo pes poišče sam ali pa mu jo nezavedno ponudimo takrat, ko si je ne zasluži.

Vzrok je v odnosu med psom in skrbnikom

Pojav motečega vedenja kaže na neko pomanjkljivost v odnosu med psom in okoljem, v katerem biva, najbolj pogosto pa med psom in njegovim skrbnikom. Psi ne znajo govoriti in se izražati kot ljudje, zato svoje stiske izražajo na različne načine, med drugim tudi tako, da se neprimerno vedejo. Pravi vzroki za moteče vedenje največkrat tičijo v čisto vsakdanjih stvareh, ki jih na prvi pogled spregledamo. Zato najprej preverimo, ali psu ne manjka kakšna od osnovnih stvari. Izkaže se, da lahko večino motečih vedenj našega psa odpravimo, če postanemo kvaliteten in odločen vodja svojemu psu, če mu zagotovimo primeren prostor za bivanje, če ga pravilno hranimo in od njega zahtevamo dovolj aktivnosti, kot so sprehodi, igra in izvajanje raznih nalog. Posebej bi rad poudaril, da pes živi iz trenutka v trenutek – spomnite se, kako lepo vas vedno sprejme, ko pridete domov. Kljub temu nekateri ljudje pogosto rečejo: »Poglej, kako mi je zameril!« Ni res, da je zameril, sprejel je vaša negativna čustva, ki jih oddajate v točno določenem trenutku. Če se vede, kot bi

vam zameril, ravnokar srka vašo krivdo, obžalovanje ali slabo vest. Zapomnite si, vedno je človek tisti, ki shranjuje negativnosti zaradi preteklosti in jih prenaša v okolico. Kvaliteten skrbnik bo zato prepoznal in obvladal svoja čustva. Strahu vseh sort, zameri in drugim negativnim čustvom se bo v celoti odrekel, jezo in veselje pa bo zavestno uporabil glede na vedenje psa v danem trenutku.

Čisto vsak pes je ob svojem rojstvu usmerjen k prilagajanju skupnosti in teži k sožitju z okolico. Prirojene so mu lahko različne lastnosti hitrost, počasnost, moč, več ali manj raznovrstnih nagonov. Od okolice, v kateri živi, pa je odvisno, v kakšno vedenje se bodo te naravne danosti usmerile in razvile. Vzemi hitrost kot primer: hitri psi lahko vse vaje izvajajo hitreje od počasnih in so zato zmagovalci pri delu, vendar lahko tudi škodo delajo hitreje kot počasni. Največji vpliv na vedenje psa ima skrbnik, zaradi tega tudi vzrok za moteče vedenje psa najpogosteje najdemo pri skrbniku. Zato se bo osveščen skrbnik vprašal: »Kako naj spremenim svoje vedenje, da bo moteče vedenje psa prenehalo?« Vendar dobra volja skrbnika ni dovolj, nujno potrebno je tudi znanje, s katerim bo psa usmerjal in poskrbel za vse njegove potrebe. Vredno se je potruditi, zgraditi kvaliteten odnos in uživati v družbi zvestega in iskrenega prijatelja.

DUŠAN LOBE
(dusan.lobe@gmail.com)
Kinološko društvo Celje
<http://kinoloskodrustvo-celje.si>

DELOVNI ČAS		tel. 03/7493210 gsm 041-618-772	
pon. - pet.	7. - 19. ure		
sob.	7. - 12. ure	veterinarska bolnica sentjur	
ned.	7. - 8. ure	www.vb-sentjur.si	
dežurstvo 24 ur			

vedenje

ASTROCENTER
090 66 66

Kunler d.o.o. 0,99€/0,5 min.

ZDRAVJE – NAŠE BOGASTVO

Kaj o vegetarijanstvu pravi stroka

Vegetarijansko prehrano priporoča tudi ameriško združenje za dietetiko (Ada). Ker vsebuje takšna prehrana tudi določene nevarne pasti, so izdali priporočila, ki jih stalno popravljajo in dopolnjujejo z novimi spoznanji. Sedanja bodo veljala do leta 2013, ko jih bodo ponovno dopolnili. Dieta se načrtuje zelo individualno in je odvisna od starosti, razvoja, okolja, bolezni, a tudi od etičnih in ekonomskih dejavnikov. Tako se v priporočilih zahteva definiranje količine pomembnih, torej esencialnih hranil, ki jih mora vsebovati takšna hrana. Vsebovati mora vse esencialne aminokisljine, železo, jod, cink, kalcij, vitamina D in B12. V posameznih primerih je treba te snovi dodajati v obliki prehranskih dodatkov, saj je pogosto težko zadovoljiti potrebe za normalen razvoj. Tako načrtovana in vodena dieta omogoča normalen razvoj tudi pri nosečnicah, v otroštvu, a tudi pri športnikih in pri boleznih.

Dobro vodena vegetarijanska dieta je pogosto dobra preventiva pri preprečevanju različnih bolezni, kot so bolezn srca in ožilja, rak, sladkorna bolezen, pri zmanjševanju holesterola v krvi, znižanju

krvnega tlaka, vpliva tudi na debelost. Problem je pogostejša osteoporozna, zato se zahteva poseben program za žene, nosečnice, za čas dojenja, majhne in odrasle otroke, za starostnike, za pripravo hrane v skupnostih (vrtci, šole, vojska) ... Poleg tega imajo tudi vegetarijanci različne prehranske navade in različne encimske sisteme, ki omogočajo izkoristek hrane in hranilnih snovi. Ker se število vegetarijancev poveču-

Piše: prim. JANEZ TASIČ, dr. med., spec. kardiolog

je, saj ima hrana pomemben varovalni učinek, ker vsebuje veliko sadja, zelenjave, polnozrnatih semen, lupinarjev, vlaknine, antioksidante in druge fitokemikalije, ki preprečujejo mutacije in nekontrolirano rast celic, je treba spoznati tudi neodvisna priporočila, ki ne vsebujejo emocionalnega ali finančnega interesa, temveč le na dokazih potrjena dejstva. Zato pogledimo priporočila za zdravo vegetarijansko prehrano po Adi.

Osnovna priporočila

Specifična priporočila omogočajo sestavo takšne prehrane, ki zagotavlja potrebne

esencialne snovi in obnovo, rast ter razvoj. Dieta naj vsebuje široko paleto polnovredne in zdrave hrane, ki vsebuje zrna in semena, zelenjavo, sadje, stročnice, oreščke in tudi jajca in mleko (odvisno od starosti in razvoja). Zmanjšati se mora količina hrane, ki vsebuje rafiniran sladkor, sol, zasičene maščobe in transmaščobne kisline (hidrogenirane maščobe). Sadje in zelenjava sta pomembni sestavni deli diete, a moramo skrbeti, da uživamo čim bolj pestro paleto sadja in zelenjave. Če uživamo proizvode iz mleka (siri, jogurti ...) ter jajca, se lahko modificira količina stročnic. Treba je zagotoviti reden vir vitamina B12, železa, kalcija in D-vitamina. Pogosto je potrebna tudi analiza lokalne hrane, predvsem zaradi vsebnosti mikrohranil, saj so nekatera, ki v zemlji ne vsebujejo zadovoljive količine mikroelementov (poznamo slovenske podatke o vsebnosti selena, joda, železa ...). Pri vegetarijanski prehrani nosečnic in otrok je treba redno sodelovanje dietetika in zdravnika. Takšno sodelovanje se priporoča tudi pri različnih oblikah bolezenskih stanj. Dobro načrtovana in vodena, a tudi v praksi izvedena vegetarijanska dieta je lahko primerna za vsako obdobje našega življenja.

Čista vegetarijanska prehrana ne vsebuje mesa ali izdelkov iz mesa niti morskih sadežev, vsebuje pa beljakovine,

Vegetarijanci morajo povečati tudi količino zaužitega železa skoraj za dvakrat. Nekoliko izboljša resorbicijo fermentacija železa v pripravkih, ki jih poznajo makrobiotiki. Takšen pripravek je miso, ki ga lahko nabavite v bio trgovinah. Nekoliko izboljša resorbicijo uporaba limoninega soka, ki izboljša tudi resorbicijo cinka.

omega 3 maščobne kisline, železo, cink, jod ter vitamina B12 in D. Priporoča pa se obogatitev in s tem olajšanje vnosa esencialnih snovi z ribami, raki in školjkami.

Da ne bi imeli osteoporoze

Ker so v razvitih državah, na primer v ZDA, že približno trije odstotki ljudi, ki sledijo smernicam vegetarijanske prehrane, vključno z otroki in s starostniki, se jim priporoča uživanje dodatkov v prehrani, ki vsebujejo vse zgoraj navedene sestavine. Te snovi izravnavajo vegetarijansko prehrano. Je pa med vegetarijanci manj debelih, manj je srčnih bolnikov. Tudi rak je zaradi uživanja velike količine antioksidantov, ki so v sadju, bolj redek. Izdelki iz soje, ki vsebujejo fitohormone, zmanjšujejo pojavnost raka na prsni za približno štirideset do petdeset odstotkov. Zaradi vitaminov in antioksidantov se zmanjša število dementnih pojavov, manj je težav z divertikulozo, upočasnijo se okvara ledvic in jeter, je pa več osteoporoze, kar zahteva dodatno skrb, da uživamo kalcij, vitamin D in tudi esencialne aminokisljine. Ker je v semenih

količina teh aminokisljin majhna in se še slabo prebavljajo in resorbirajo, se to upošteva pri seštevanju aminokisljin v dnevni prehrani. To količino povečamo vsaj za petdeset odstotkov. Za otroka se priporoča za normalen razvoj 1,5–2 g beljakovin na kg telesne teže na dan. Za odraslega in starostnika pa 0,5–1 g na kg telesne teže. To se enostavno izračuna iz tabel vsebnosti beljakovin v posamezni hrani, se pa ta količina poveča za ljudi, ki ne uživajo beljakovin živalskega porekla za petdeset odstotkov. Posebno pozornost se posveča maščobam in maščobnim kislinam. V vegetarijanski prehrani je dovolj omega 6 maščobnih kislin, bolj malo pa omega 3. V rastlinah je teh le malo. Le približno tri do pet odstotkov dnevnih potreb. Zato je potrebno dodajanje omega 3 iz rib oziroma iz omega 3 bogatih alg. Rastline vsebujejo sicer veliko alfa linolenske kisline – ALA, ki je pomemben dejavnik pri tvorbi in gradnji obrambnih mehanizmov, hormonov ... Se pa danes ve, da se skoraj ne pretvarja v omega 3 maščobne kisline.

(se nadaljuje)

HUJŠANJE
8 – 12 kg mesečno
Dr. PIRNAT
02/252.32.55.01/519.35.54
www.pirnat.si
Dr. Pirnat d.o.o., Radegova 29, Maribor

TERAPEVT SVETUJE

Moški ne jočejo

Razpad veze je težak tako za žensko kot za moškega. Nekako velja prepričanje, da smo ženske bolj čustvene in da nas konec veze bolj prizadene. Moški pa naj bi ponosno šli dalje. Svoje življenje nadaljujejo s pokončno glavo, hitro najdejo novo partnerko ali pa se popolnoma predajo kakšnemu konjičku. Predvsem pa ne jočejo, ne žalujejo in jim je vseeno. Stereotipno prepričanje, ki so si ga izmislili moški, da jim ni treba priznati poraza?

Ženske res mogoče delamo dramo, ko je konec veze. Prejemočemo ure, pokličemo vse in jim razložimo, da je konec, skušamo vezo še enkrat vzpostaviti in predvsem počnemo veliko neumnosti. Pač svoja čustva brez sramote pokažemo in nam je čisto spontano, da delamo dramo iz tega, ker preprosto to čutimo. Sčasoma nam je lažje in gremo dalje, najdemo novega partnerja in scenarij ponovimo. Moški pa ... najbolj moder nasvet moškega moškemu je: »Kolega, rešitev je v športu! Zamotiti se, pa se boš bolje počutil. Žensk je dovolj.« In kdo si upa temu oporekati? A moški, novico imam za vas, beg v šport je še vedno beg in lahko bežite in se skrivate, a slej ko prej vas bo dohitelo. Večina moških si ne upa pokazati, da jim je hudo. Naredijo tisto, kar je najlažje, zbežijo in upajo, da bo vse minilo. A žal ne mine. Za nekaj časa je vse v redu, življenje teče dalje, počasi se privadijo, da so sami, naučijo

Piše: ALENKA GABROVEC, zakonska in družinska terapevtka

se vseh teh ženskih opravil. Več časa imajo zase in za prijatelje. Kot nekakšna pravljica, do trenutka, ko se zavedajo, da zvečer vseeno zaspijo sami, da zjutraj ob njih ni nikogar ter da ko si preprosto želijo samo objema, ga ni. Dosti se jih odpravi na »lov«, s podzavestnim prepričanjem, da gredo na križarski pohod 21. stoletja, da jih nobena ženska ne bo več prizadela, da so oni lovci in oni odločajo. Ženske so le žrtve, ki bodo mogoče nekaj časa ob njih, potem bo pa vse po starem. Načeloma zavestno želijo vezo in nek red, a zaradi nepredelane veze v preteklosti ne gre. Oni so sicer prepričani, da niso nič krivi, ker so tako popolni. In ta svoj patent ponavljajo in ponavljajo, dokler se preprosto ne prepričajo, da mora biti tako in da ni nič narobe, če so nekateri samski. Nekateri imajo srečo, da se vanje zaljubi ženska, ki se ji zdi vreden in gre z njim čez pekel in nebesa, se ne vplete v njihovo igro in jim pomaga preboleti in predelati zdavnaj potlačena čustva. Redkost, a se zgodi.

So pa tudi moški, ki se preprosto ne morejo sprijazniti s tem, da so končali vezo, in živijo v prepričanju, da bo njihova ljubezen spoznala, da je naredila napako in da ni boljšega moškega, kot je on, in bosta na stara leta ponovno skupaj. Takšen moški ima občasne veze, a ko pride do trenutka, da bi lahko postalo resno in bi lahko gradil skupno prihodnost, vezo konča, saj ne more biti v resni vezi, ker se bo njegova ljubljena nekoč mogoče vrnila. Ta mogoče jim zadostuje in jih drži pokonci.

Napačno bi bilo mišljenje, da so vsi moški takšni. Nekateri se zavedajo, da ni nič narobe, če jočejo, če priznajo, da do bivše nekaj čutijo in da jim ni potrebno bežati. Nekaj je takšnih in ti dejansko nadaljujejo svoje življenje, saj ko spoznajo novo dekle, so pripravljeni na resno vezo in ne ponavljajo napak, so bolj čustveni, realni in predvsem s šolo, da žensk se ne da razumeti, lahko jih le ljubijo. Če bodo to znali pokazati, bodo živeli v raju na zemlji z občasni nevihtami.

Če vas zanima karkoli s področja medosebnih in partnerskih odnosov ali vzgoje otrok, lahko pišete na naš elektronski naslov tednik@nt-rc.si ali na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje, s pripisom za Terapevt svetuje.

ROŽICE IN ČAJČKI

Pasijonka proti paniki

Piše: PAVLA KLÍNER

Pasijonka, rastlinica s prelepim in sila nenavadnim cvetom, v sredini katerega lahko vidimo nekakšen križ, ima odlične pomirjevalne, uspalne in blažilne lastnosti, zaradi česar je ena najboljših naravnih sredstev za zdravljenje tesnobe, depresije, nemira, nespečnosti, napadov panike, težav, ki se pojavijo v obdobju menopavze, PMS ...

Čeravno naj bi bila zdravilna pasijonka (Passiflora incarnata) cvetlica trpljenja, če prevedemo prvi del njene latinke imena, lahko marsikomu tudi močno olajša trpljenje, saj je zelo zdravilna, zlasti za zdravljenje živčnosti pri odraslih in otrocih. Zakaj pa je ta prelestna plezalka, ki je doma v Latinski Ameriki, dobro pa se znajde tudi pod sredozemsko klimo, sploh dobila svoje žalostno ime? Španski jezuitski misijonarji so v njenem cvetu videli vse mučeniške instrumente Kristusovega pasijona – listi so kot sulice, vitice kot biči, trije pestiči kot žebli za križanje, brazde kot v kis namočena goba, nitni venci kot trnasta krona, pet prašnikov kot pet ran in plodnica na peclju kot kol, na katerem je bil privezan Jezus med bičanjem.

Cvet pasijonke nam v oči pade zaradi zelo zapletenega vzorca: izmehičeno ima razvrščeni pet čvrstih čašnih listov, ki so zunaj zeleni, znotraj pa

skave so potrdile pasijonkino učinkovitost pri premagovanju posledic stresa, kot so nespečnost, nemir in strah. Po pasijonki je smotno seči tudi pri lajšanju napadov panike, tesnobnih stanj, histerije in živčnega utripanja srca. Pasijonka je prijateljica mladih in žensk v srednjih letih, saj blaži simptome PMS in težave v menopavzi. Privoščimo si jo tudi pri napornem intelektualnem delu. Izkáže se pri odvajanju od alkohola, morfija in nikotina, učinkovito pa tudi lajša astmatične napade ter krče in bolečine v trebuhu. Pri nas je pasijonka prisotna v nekaterih pripravkih zoper stres, ki so na voljo v lekarnah. Za zdravilsko rabo so primerni posušeni listi in stebela. Čaj pripravimo v obliki poparka: čez dve žlički zelišča prelijemo skodelico vrele vode in po petih do desetih minutah precedimo. Po eno skodelico čaja pijemo dva- do trikrat na dan in uro pred spanjem. Pretirana raba pasijonke lahko povzroči zaspanost. Med nosečnostjo in dojenjem se odsvetujejo večji odmerki pasijonke.

Pasijonka je precej nenavadna rastlina.

V NAJEM oddam približno 33 m² veliko opremljeno stanovanje v okolici Laškega. Telefon 070 849-570. 3329

ŽIVALI

PRODAM

PIŠČANCE, bele, za nadaljnjo rejo, prodam. Informacije in naročila po telefonu (03) 5773-744. p

BELE piščance, za zakol ali nadaljnjo rejo in peteline različnih pasem, prodamo. Telefon 031 858-087. 3306

BIKCA simentalca, starega 3 mesece, težkega približno 160 kg, prodam. Informacije po telefonu 051 839-116. 3310

TELICO simentalca, breje 8 mesecev, prodam. Telefon 070 445-858. 3340

PRAŠIČE, težke 30 kg, prodam. Telefon 041 563-352. l 273

PRAŠIČA, domača reja, težkega 150 kg, prodam. Telefon (03) 5794-390. 3344

X&K
ZLATARNA KRAGOLNIK

V ZLATARNI KRAGOLNIK V CITYCENTRU CELJE VAM NUDIMO ZELO UGODEN ODKUP ZA VSE VRSTE STAREGA ZLATA IN SREBRA.

KRAGOLNIK&KRAGOLNIK d.o.o., Kettejeva 12, Celje

TELIČKO simentalca, težko približno 170 kg, prodam. Telefon 041 525-464. 3350

KUPIM

VSE vrste krav in telic, za izvoz, plačilo takoj, odkupujemo. Telefon 040 647-223. š 261

SUHE in debele krave in telice kupim. Telefon 041 653-286. š 284

TELIČKO simentalca, od 150 do 300 kg, kupim. Informacije po telefonu (03) 5731-788, 041 647-052. 3309

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

DOMAČ, bel krompir, za ozimnico, prodam na domu ali ga dostavim. Telefon (03) 838-5054 ali 051 628-677. 3269

VINO, mešano, belo ali sortno, prodam. Telefon 031 501-669, 5823-573. š 363

MEŠANO grozdje, neškropljeno, prodam. Telefon 031 401-588, 051 237-686, (03) 5461-488. 3304

KRMNI krompir, možna dostava, prodam. Telefon 031 858-087. 3306

KORENJE, bio krompir, žganje, rdeče vino, jabolčni kis in grozdje prodam. Telefon 031 318-430, 041 866-611. 3315

PRIBLIŽNO 30 arov lepe koruze, za silažo ali zrnje, prodam. Telefon (03) 5461-094. 3347

OSTALO

PRODAM

BUKOVA drva, hlodovina, metrska ali kratko nažagana, na paletah, z dostavo, ugodno prodam. Telefon 051 359-555; www.drva.info. p

BIKCA simentalca, 130 kg in suha metrska drva, mešana ali bukev, prodam. Telefon 070 744-487. p

DESKE in plohe parjenega oreha, bukev, hrške ter deske in plohe hrasta, lipe, češnje, javorja in bukve, vse zračno suho, prodam. Telefon 040 211-346. p

DRVA, žagana na 33 cm, debela drva, prodam. Telefon 051 803-280. 3334

HIDRAVLIČNO stiskalnico, 300 l in cisterno za vino, 200 l, nerjavečo, prodam. Telefon 031 221-243. š 366

SILAŽNO koruzo, burske mladice in breje kože z rodovnikom, seno in slamo v kockah prodam. Telefon 041 649-414. š 367

Dve lepi omari, primerni za stanovanje, kozolec, primeren za garažo ali drvvarnico, lahko prenosen (možna demontaža in ponovna postavitve) in stroj za luščenje koruze, kot starina (iz Avstro-Ogrske), zelo dobro ohranjen, prodam. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5824-611. 3342

ZMENKI

POŠTENA in urejena 53-letna ženska želi spoznati moškega do 65 let ali več. Resno. Telefon 041 248-647; agencija Alan. 3345

ZAPOSLITEV

IŠČEM delo: posek in spravilo lesa. Telefon 051 614-316. š 358

HITRI KREDIT
do 4.500 €
za upokoje - za zaposlene 040 37 33 37

Tvoja pot nas vodi, daje nam naslon, ob spominu nate dobimo svoj zagon.

V SPOMIN

ANTONIJI KRAJNC

z Rožnega Vrha 3, Šmartno v Rožni dolini (23. 4. 1927 – 29. 8. 2010)

Mineva leto dni žalosti in spominov nate. Hvala vsem, ki postojite ob grobu, prižigate sveče in se spomnite nanjo.

Vsi njeni najdražji

3318

RAZNO

TAKOJ zaposlimo delavca v krovstvu. Plohl, d. o. o., Ločica ob Savinji 56 i, Polzela, telefon 041 968-185. 3332

IŠČEM občasno delo ali pomoč pri delu: šivanje, likanje, pomoč v gospodinjstvu in podobna dela. Pokličite po telefonu 031 710-194. 3339

Ženitna posredovalnica

ZAUPANJE

za vse generacije, brezplačno za ženske do 48 let.

Tel.: 031/836-378
03/5726319

Leopold Orešnik, p.p. 40, Prebold

POSOJILA za zaposlene in upokoje!

Izplačilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate s polničnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, 3000 Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600. n

Sečnja in spravilo lesa, odkup lesa na panju.

Plačilo takoj!

Tel. 041 654 889, Timbles d.o.o., Lahov graben 5, 3273 Jurklošter

ŠOLSKI CENTER CELJE

Medpodjetniški izobraževalni center

Šolski center Celje organizira 9. 9. 2011 **1. del**, 3. 9. 2011 pa **2. del** rednega usposabljanja za

podaljšanje kode 95 za voznike C- in D-kategorije

Prijava na Šolski center Celje, na telefon 03 428 58 26 ali na mail ursa.munus2@gmail.com

RECEPT ZA KRIZO

- KUHARSKÉ BUKVE NA MIZO!

za velike in male gospodinje!

Kuharske bukve

3 knjige kuharskih bukev
Novega tednika in Radia Celje
NAROČIŠ 2, DOBIŠ 3
za samo 20 EUR

AKCIJSKA PRODAJA 2+1

Kuharske bukve slovenskih gospodinj

Kuharske bukve vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil

Kuharske bukve zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice

Informacije: 03/4225-100

Podpisani-a _____

naslov: _____

NAROČILNICA

nepreklicno naročam kompletov treh knjig v AKCIJSKI PRODAJI naroči dve, dobiš tri po ceni 20 EUR (+ poština)

nepreklicno naročam izvodov Kuharske bukve slovenskih gospodinj po ceni 10 EUR za izvod (+ poština).

nepreklicno naročam izvodov knjige Kuharske bukve - vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil po ceni 7,93 EUR za izvod (+ poština).

nepreklicno naročam izvodov knjige Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice po ceni 10 EUR za izvod (+ poština).

Naročilnico pošljite na naslov: NT&RC d.o.o., Prešernova 19, 3000 Celje

Podpis: _____

Podjetje NT&RC, d.o.o.

Direktor: Srečko Šrot

Podjetje opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, telefon (03) 42 25 190, fax: (03) 54 41 032, Novi tednik izhaja vsak torek in petek, cena torkovega izvoda je 1,10 EUR petkovega pa 1,30 EUR. Naročnine: Igor Šarlah Mesečna naročnina je 8,70 EUR. Za tujino je letna naročnina 208,80 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 8,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič

Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn

Računalniški prelom: Igor Šarlah

Oblikovanje: www.minjadesign.com

Fotografija: Sherpa, GrupA

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

E-mail tehnične uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Janja Intihar

Namestnica odg. ur.: Bojana Avguštinčič

E-mail: radio@nt-rc.si

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Brane Jeranko, Špela Kuralt, Urška Selišnik, Saška

T. Ocvirk, Branko Stamejčič, Ivana Stamejčič, Simo-

Šolninič, Dean Šuster

Tajnica uredništva: Tea Podpečan Veler

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Pomočnica direktorja

in vodja Agencije: Vesna Lejtič Mlakar

Marketing: Zlatko Bobinac, Simona Brglez,

Vojko Grabar, Viktor Klenovšek, Nina Pader,

Marjan Brečko

Telefon: (03) 42 25 190

Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Viktorja Zalokarja je pot vodila tudi po gozdnih stezah.

Peš iz Ljubljane do Zagorja

Ob pripravah na diplomu se je Viktor Zalokar iz Zagorja na Kozjanskem zaobljubil, če uspešno opravi diplomu, da se iz Ljubljane, kjer je študiral, odpravi peš v Zagorje, v svoj rojstni kraj. In napočil je dan, ko se je diplomirani kemik odpravil na pot. Družbo mu je delal dobri prijatelj s Primorske Andrej Laharnar.

V petek, 19. avgusta, sta se ob 17. uri odpravila s Prešernovega trga. Po Ljubljani jima je družbo delal prijatelj s kolesom. Pot sta nadaljevala skozi Sostro, ob 22. uri pa sta prispela do Janč, kjer sta prespala. Naslednji dan sta že ob pol sedmih odšla proti Litiji, ob 11. uri pa prispela do Šmartnega pri Litiji. Pot ju je vodila skozi Malo Kostrewnico, Cerovico, Bukovico pri Litiji, Dolgo Brdo in Veliko Presko, od koder sta po dolini reke Sopote prispela do Radeč. Del poti sta prehodila tudi ob Savi in dvaj-

set minut do polnoči utrujena prispela do Šmarčne, a vendar vesela, da je zopet del poti za njima. Naslednje jutro sta se okoli 9. ure odpravila iz Šmarčne čez Razbor do Orešja. Ker pa je bil dan zares vroč, so se domači odločili, da jima gredo naproti. Prinesli so jima nekaj za pod zob, da si nabereta moči. Po postanku pa se je Viktorjev oče odločil, da jima bo delal družbo, tako da je še sam šel peš. Kmalu so prispeli do Šentvida in kljub utrujenosti veselo korakali proti Zagorju. Okoli 18. ure v nedeljo, 21. avgusta, so prispeli v Gabrje, kjer so jih že pričakovali domači in prijatelji. Z občudovanjem so ju pozdravljali in jima čestitali za njun podvig. Viktorjeva družina je nanj ponosna ne le zaradi opravljene diplome, ampak tudi zaradi njegovega zastavljenega cilja, ki ga je opravil in prehodil 110 km.

VESNA ZLENDER

Stanko Hochkraut z amurjem

Dve luknji v Savinji

Naročnik Stanko Hochkraut iz Rimskih Toplic je ljubiteljski ribič, tako kot njegov prijatelj Dejan Planinc. Pred kratkim se jima je nasmehnila še posebna ribiška sreča. V spodnjem toku reke Savinje (točnega kraja ne želita izdati, da ne bi bila tam gneča prevelika) sta na trnek ujela amurja in krapa. Stankov amur je bil težek 15 kg in dolg 1,2 metra, Dejanov krap pa kar 21 kg in dolg dober meter. Ribi sta potem, ko sta fotografsko zabeležila trofejni ulov, spustila v vodo.

Dejan Planinc s krapom

FOTO TEDNA

Foto: GrupA

Edinstven občutek!

Srečanje lastnikov popularnih »fičkov«

Žalčan Alen Grum je v nedeljo že drugič organiziral v Žalcu srečanje »fičkov«. Zbralo se je kar nekaj ljubiteljev tega legendarnega vozila, med njimi je bil najstarejši fiat 600 iz leta 1955. Zbirno mesto je bilo v Žalcu, nato so se popeljali po obrobju Savinjske doline do Polzele, kjer so si ogledali muzej starih traktorjev pri Ernestu Obermajerju. Pot jih je nato vodila nazaj do Žalca, kjer so si privoščili piknik.

TT

Med vožnjo skozi Polzele